

اساس سوسیالیسم انسان است،
چه در ظرفیت جمعی و چه فردی.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.
منصور حکمت

۱۷

برای

یک دنیای بهتر

نشریه فراکسیون اتحاد کمونیسم کارگری

Weekly publication of Worker - communism Unity faction of WPI

سردبیر: سیاوش دانشور e.mail: siavash_d@yahoo.com چهارشنبه ها منتشر میشود ۲ مه ۲۰۰۷ - ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۶

گزارشهای اول مه ۱۳۸۶

یادداشت سردبیر

سیاوش دانشور

اول مه و اتحاد کارگری

اول مه امسال متفاوت بود. متفاوت نه در کمیت مراسمها و تعداد شرکت کنندگان بلکه در اتحادی که در صفوف فعالین کارگری و توده کارگران خودمناهی میکرد. اول مه ایران سال ۸۶ به رسانه های اصلی دنیا از جمله سی ان ان راه پیدا کرد. تظاهرات و مارش کارگران در کنار تظاهرات کارگران ترکیه و توحش پلیس ترکیه در مقابل چشم صدها میلیون قرار گرفت. در میدان تقسیم ترکیه کارگران با قدرت شروع کردند و با مشت آهنین پلیس و نیروهای ضد شورش روبرو شدند. ترکیه از این نظر کارنامه قدیمی دارد، اما کارگران ترکیه مرعوب نشدند و امسال قویتر از سالهای پیش بمیدان آمدند.

بیانیه فراکسیون؟

بسوی اتحاد صفوف جنبش کمونیسم کارگری!

صفحه ۱۷

قطعنامه های کارگران در اول مه

سنندج، کرمانشاه، تهران

صفحه ۴

گزارشی از اول مه سنندج

تهیه و تنظیم؛

نسرین رضاعلی

صفحه ۲

کمپین آزادی محمود صالحی

اعتراض اتحادیه های کارگری

به جمهوری اسلامی

صفحه ۱۲

اعتصاب معلمان مجددا شروع شد

اول مه راه را برای اعتراضات

توده ای هموارتر کرد

صفحه ۱۵

در ایران چند روز زودتر به استقبال اول مه رفتند. اجتماع هزاران نفره آبشار خور که از هر گوشه فعالین کارگری و دوستداران جنبش کارگری خود را رسانده بودند، حاکی از آمادگی از پیشی کارگران در اول مه امسال بود. در تهران طبق معمول خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار خواستند معرکه راه بیاندازند. نشد! مثل سال قبل که رفسنجانی را نگذاشتند در استادیوم شیروودی ظاهر شود و "کنفرانس برلین" در ذهن خیلی ها تداعی شد، امسال نیز همان تجارب بکار گرفته شد. محبوب هو شد، کارگران با روسای خانه کارگر و شورای اسلامی کار، یعنی نهادهای برگزار کننده و نور چشمی جناحهای حکومت، درگیر شدند. نیروی انتظامی بسرعت مراسم استادیوم شیروودی را مختومه کرد. صدای اعتراض از همان لحظات اول بلند شد. اما صفحه ۲۰

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از گزارشهای اول مه سندج تهیه و تنظیم؛ نسرين رضاعلی

وقتی صحبت از اول ماه است توجه‌ها بیشتر به دو جا در ایران است؛ تهران و سندج! گزارشی که میخوانید خلاصه‌ای از تحرک و تلاش کارگران و فعالین کارگری قبل از اول مه و در روز اول مه است.

اول ماه مه و برگزاری این روز در شهر سرخ سندج سنت قدیمی است و این اواخر بیشتر در خیابانها برگزار میشود.

مراسم در سالن دیگر با فضای امروز و توقع کارگران خوانائی ندارد. پیش از اول مه هر سال با پلاکارت‌هایی که با شعار کارگران جهان متحد شوید و دهها شعار دیگر که خواسته‌های کارگران را به جامعه اعلام میکند، فضای شهر عوض میشود. امسال مراسم اول ماه مه ابعادی تازه بخود گرفت. محافل کارگری و تشکلهای کارگری جلسات خود را یکی بعد از دیگری برگزار می‌کردند. نامه‌ای رسماً با امضای اتحادیه کارگران بیکار و اخراجی، کمیته هماهنگی برای تشکلهای مستقل کارگری و جمعی از فعالین کارگری برای فرمانداری ارسال شده بود و در این نامه رسماً تقاضا مجوز شده بود. پاسخ فرماندار سندج به این تقاضا یک روز قبل از مراسم به متقاضیان مجوز اعلام شد: از مرکز موافقت نشده است که در استان کردستان و بخصوص شهر سندج هیچ مراسمی برگزار شود!

تشکلهای کارگری و فعالین این عرصه سریعاً در نشست خود تصمیم می‌گیرند مراسم را در مقابل روابط عمومی اداره کار در خیابان صفری راس ساعت 10 برگزار خواهند. تراکت و زمزمه برگزاری وسیعاً در سطح شهر پخش می‌شود. همزمان به طرق مختلف و ممکن خبر را به تمامی سایتهای مخابره می‌کنند که فردا در سندج کارگران عزمشان را جزم

تعدادی لباس شخصی که دیده می‌شوند با ورود نیروهای یگان ویژه به تجمع کنندگان حمله می‌کنند و تعدادی را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند. زدن با باتوم و تلاش برای دستگیری فعالین کارگری از طرف مزدوران رژیم پاسخ محکم می‌گیرد و در اولین حمله کارگران دستگیر شده را از دست مزدوران در می‌آورند. تجمع که پراکنده شده است دوباره جمع می‌شوند و به سمت میدان آزادی حرکت می‌کنند و شعار می‌دهند.

طنین شعارها مردم بیشتری را به خود جلب می‌کند. بهزاد سهرابی برای یک لحظه مورد هجوم دستگیر می‌شود ولی سریع کارگران حمله می‌کنند و او را از چنگ مزدوران در می‌آورند. بهزاد به صورتش گاز فلفلی می‌پاشند مردم سریع وی را از صحنه خارج می‌کنند.

مزدوران تلاش می‌کنند تعداد دیگری را دستگیر کنند چند نفر را تا این لحظات دستگیر کردند و از محل تجمع دور کردند. اما کسی از اسامی آنها خبر ندارد. حمله به صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه از طرف لباس شخصیها و نیروهای سرکوبگر را یکی از شاهدان چنین بیان می‌کند؛ "بیش از 5 نفر صدیق کریمی را گرفته بودند صدیق برای دومین بار بود امروز به چنگ مزدوران افتاده بود بار اول کارگران حمله کردند و او را از چنگ نیروهای انتظامی در آورده بودند. اما این بار وی را به داخل یک کوچه کشیدند و تعدادی بر روی سر او ریختند. لباسهای صدیق کریمی تقریباً پاره پاره بود. و سریع او را به شکل فجیعی سوار یک ماشین کردند و از محل دور کردند". یکی دیگر از شرکت کنندگان می‌گوید در آخرین لحظاتی که اقبال لطیفی را دیدیم که بشدت مورد ضرب و شتم قرار گرفته بود و از بینی او خون می‌آمد. ساعت حدود 12 است تعدادی از کارگران مجروح به بیمارستان بعثت سندج انتقال داده شده‌اند. در بیمارستان نیروهای انتظامی حضور دارند. تعدادی که چهره

های شناخته شده جنبش کارگری در شهر سندج هستند از رفتن به بیمارستان خودداری می‌کنند. اما امار بیمارستان صحبت از بیش از 10 نفر را دارد که امروز به بیمارستان مراجعه کرده‌اند. یکی که در بیمارستان گزارش می‌دهد می‌گوید تقریباً تمامی کارگران که در بیمارستان بودند بشدت مورد ضرب و شتم قرار گرفته بودند. آثار باتوم بر کمر و پشت و سینه را می‌شود مشاهده کرد.

چندین نفر نیز گاز فلفلی بخصوص چشمان آنها را دچار صدمه کرده بود و باید گفت 4 نفر با این گاز دچار مسمومیت شدند. تجمع کارگران با سرکوب نیروهای انتظامی روبرو می‌شود. چندین فعال کارگری در مصاحبه با رسانه‌ها تلاش می‌کنند اخبار را تا حد ممکن منعکس کنند.

تقریباً و بی شک شهر سندج همه توجه‌ها را به خود جلب کرده بود. خالد سواری نایب رییس اتحادیه جز دستگیر شده‌ها است. حوالی ساعت 4 است که خبر ازادی خالد وسیعاً پخش می‌شود. خبر حمله به تجمع کارگران به مناسبت روز جهانی کارگر در سطح شهر پخش شده است. کسانی که شاهد دستگیری فعالین و شرکت کنندگان در مراسم بوده‌اند، سعی می‌کنند از طریق تلفن و از طریق تاکسیها اسامی را وسیعاً پخش کنند تا خانواده دستگیر شده‌گان مطلع شوند.

معمولاً وقتی در این روزها دستگیر شده‌ها را به ستاد خبری منتقل می‌کنند. زمانی طول نکشید که دهها خانواده در مقابل ستاد خبری بودند. فعالین کارگری خودشان را به انجا رسانده بودند و همراه خانواده‌ها بودند. کارگران و مردم خشمگین در مقابل پاسخ سر بالای یکی از مزدوران چنان تعرضی کردند که مجبور شدند. نیروی ویژه را وارد عمل کنند. رژیم از ترس تجمع بیشتر مردم اعلام کرد که دستگیر شده‌ها در کلانتری 12 هستند. خانواده‌ها در همین مسیر با ماشین و تاکسی و پیاده حرکت کردند. در مقابل کلانتری 12 خانواده‌ها خواستار دیدار و ازادی عزیزانشان شدند.

گزارشی از اول مه سنندج...

مامورین از ترس تجمع اینجا هم می خواستند اعلام کنند که عزیزان شما اینجا نیستند که به درگیری و زد خورد کشیده شد و در مقابل کلانتری ۱۲ نیز یک نفر دستگیر می شود.

ساعت ۶ بعد از ظهر است. کماکان خیابانها حکومت نظامی اعلام نشده است. در حوالی ساعت ۳ بعد از ظهر رژیم اعلام می کند که مراسم را عکس و فیلم گرفتند و این عکسها و فیلمها را به کافه نتها دادن و از صاحبان کافه نت خواستند که همکاری کنند برای دستگیری تجمع کنندگان در مراسم صبح امروز به مناسبت روز جهانی کارگر.

اما جوانان آگاهانه در جمعهای چند نفره و بی سابقه کافه نتها را شلوغ می کنند تا هر کسی هر آنچه را شاهد بوده در شهر سنندج منعکس کند. آخرین اخبار که تا کنون دریافت کردیم؛ صدیق کریمی، اقبال لطیفی، صدیق صبحانی، صدیق امجدی، حبیب کلکانی در بازداشت بسر می برند و خانواده بازداشت شدگان از عزیزانشان بی خبر هستند.

امروز چهارشنبه ساعت ۱۲ بعد از ظهر شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار نیز دستگیر شده است. تاکنون کسی خبر ندارد که وی کجا نگهداری می شود. حکم بازداشت خالد سواری نایب رئیس اتحادیه و بهزاد سهرابی از اعضا هیئت مدیره اتحادیه صادر شده است. در شهر همه جا صحبت از فعالین دستگیر شده اول مه است. هر کجا می روید و در هر محفلی از عزیزان دستگیر شده سخن از اعتصاب است. البته نه در مقابل زندان، نه در مقابل ستاد خبری، و نه در مقابل استانداری، بلکه در میدان مرکزی شهر سنندج! زمزمه اعتصاب است و کارگران و مردم در صورت آزاد نشدن سریع دستگیر شدگان خود را برای این اعتصاب آماده می کنند.

گزارش کامیار آزادمهر، تهران

کردیم. که با سر دادن شعارهای "کارگر دانشجو اتحاد اتحاد"، "وزیر بی لیاقت استعفا استعفا"، "مرگ بر حامی سرمایه دار و ... جو را رادیکال کرده بودند. پس از یک سخنرانی کوتاه جمعیت توسط اتوبوس ها و مینی بوسهای خود به سمت ورزشگاه شیروودی حرکت کردند. در این بین حضور کارگران شرکت مینو به چشم می خورد.

ما نیز به دنبال جمعیت به سمت ورزشگاه شیروودی حرکت کردیم و در بین راه بحث مفصلی در مورد متحد کردن کارگران و پیوستن آن ها به جمع معلم ها و زنان در گرفت و تصمیم بر این شد که این جمع کارگری که ۲ نفر از آن ها نیز در شورای کارگری کارخانه شان بوده اند، شورای کارگری را بی اعتبار خوانده و خود دست به تشکیل یک شورا با انتخاب آزاد بین کارگران بزنند و ما نیز به آن ها در این امر کمک کنیم. همچنین در مورد سیاست های خانه کارگر بحث شد و این که این تشکل جاسوسان حکومتی است و با پراکنده کردن کارگران از اتحاد آن ها به شکل جدی جلوگیری می کنند.

وقتی به خیابان ورزشگاه شیروودی رسیدیم که عده ای از جمعیت محل را ترک می کردند و اظهار می داشتند که میتینگ تمام شده است اما ما راه خود را پیاده به سمت ورزشگاه ادامه دادیم تا به جلوی ورزشگاه رسیدیم. در آن جا جمعیت کارگران در وسط خیابان گرد هم آمده بودند و پلیس ضد شورش از هر طرف آن ها را محاصره کرده بود. حضور دانشجویها در میان جمعیت معترض کاملاً مشهود بود و در واقع دانشجویان

شب قبل از سه شنبه با یک گروه کارگری که از طریق وبلاگم با آن ها ارتباط برقرار کرده بودم قرار گذاشتم و با چند تن از فعالین دانشجویی به همراه این گروه کارگری به استقبال روز جهانی کارگر رفتیم.

درون مینی بوسی که راننده کارخانه آورده بود برای اولین بار اعضای این گروه کارگری را از نزدیک دیدم. حدود ۸ نفر می شدند که همه بازنشسته شده بودند و به خاطر وضع بد اقتصادی مجبور بودند به صورت کار قراردادی و به قول یک از آن ها بردگی قرار دادی دوران بازنشستگی خود را سپری کنند. در بین آن ها یک افسر بازنشسته نیروی هوایی بود که با حقوق ۱۵۰ هزار تومان برای کارخانه کار می کرد و از سایرین بیشتر جویای اوضاع کارگران بود.

وقتی برای آن ها تعریف کردم که در کشور های دیگر روز کارگر را جشن می گیرند اظهار کردند که رییس کارخانه گفته هر کس امروز به سر کار خود نیاید اخراج می شود. برای همین تنها همین یک عده که اکثراً هم روز مزد بودند سر کار نرفتند. از آن ها در مورد شرایط کاریشان سوال می کنم. می گفتند برای رساندن یک نامه ساده به دست رییس کارخانه ۳ ماه است که معطلند زیرا ایشان حاضر نیست یک لحظه هم نماینده کارگران را به حضور همایونی خویش بپذیرد! کوچکترین اعتراضی در کارخانه منجر به اخراج فرد ناراضی می شود زیرا قانون کار قراردادی برای همین امر ساخته شده است. این بحث تا رسیدن ما به جلوی خانه کارگر ادامه داشت. وقتی به خیابان ابوریحان رسیدیم با جمعیت انبوهی از کارگران که جلوی درب خانه کارگر تجمع کرده بودند برخورد

به تجمع جهت می دادند و شعار ها را به پیش می بردند. ما نیز به درون تجمع وارد شدیم و اعلامیه ها و شعار های فراکسیون را پخش کردیم و در همین هنگام بود که پلیس ضد شورش جمعیت را از دو طرف قیچی کرد و با باتوم به ضرب و شتم مردم پرداخت.

افراد مسن به شدت زیر فشار جمعیت قرار می گرفتند و چند کارگر و دانشجو توسط مزدوران حکومت دستگیر شدند. یکی از دوستان کارگر ما نیز در این بین گم شد که به احتمال زیاد توسط پلیس دستگیر شده است. یکی از زنان کارگر فریاد می زد؛ "نگذارید کارگران را بگیرند" و جمعیت با فریاد "حکومت زور نمی خوایم پلیس مزدور نمی خوایم"، "مرگ بر حامی سرمایه دار"، "ای مردم آزاده حمایت حمایت" به مقابله با عوامل فشار و سرکوب پرداختند. تعداد پلیس های ضد شورش به دو برابر جمعیت معترض می رسید و امکان هر گونه مقاومت را از کارگران سلب می کرد. نیروهای سرکوب گر حتی به حاضرین کنار خیابان هم رحم نمی کردند و به زور چوب و چماق کارگران را متفرق کردند. اما جمعیت پس از متفرق شدن در کنار خیابان می ایستاد و حاضر به ترک محل نبود و شعارها ادامه داشت؛

مرگ بر این زندگی ... این همه شرمندگی!

مرگ بر حامی سرمایه دار!

حکومت زور نمی خوایم پلیس مزدور نمیخوایم!

ای مردم آزاده ... حمایت ... حمایت!

آزادی، برابری ... حکومت کارگری!

قطعه نامه اول ماه مه ۱۳۸۶ سنندج

مهاجر را به بهانه نژاد، قومیت، مذهب، جنسیت و مرز جغرافیایی متفاوت محکوم می کنیم.

در تمامی عرصه ها در جامعه باید به رسمیت شناخته شود.

۱۶- ما ضمن قدردانی از همه حمایت‌های بین المللی از مبارزات کارگران در ایران، خواهان ادامه این حمایتها بوده و بیش از هر زمان دیگری بر همبستگی بین المللی کارگران برای رهایی از مشقات نظام سرمایه داری تاکید می کنیم.

۱۷- ما کارگران جنگ افروزی، مسابقه تسلیحاتی و تحریم اقتصادی را ناشی از بحران نظام سرمایه داری دانسته و آن را محکوم می کنیم و قربانیان اصلی جنگ، کارگران، زحمتکشان و سربازان هستند. ما خواهان شادی و رفاه و آزادی و برابری هستیم.

درآید.

برگزار کنندگان اول ماه مه ۲۰۰۷ در سنندج:

* اتحادیه سراسری کارگران
اخراجی و بیکار

* کمیته هماهنگی برای ایجاد
تشکلهای کارگری غرب کشور

* جمعی از کارگران و فعالین
کارگری سنندج

۱۰- هر گونه اعدام و سنگسار به هر بهانه ای محکوم است چون ریشه تمام جرایم و ناهنجاریها در مناسبات غلط سرمایه داری است.

۱۱- قراردادهای موقت کار، تعرض به پایه ای ترین حقوق کارگران است. انعقاد قرارداد موقت از جانب کارفرمایان و دولت باید ممنوع اعلام شود و کلیه قراردادهای موقت باید به استخدام رسمی تبدیل شوند.

۱۲- دستمزدهای معوقه باید فوراً پرداخت شده و عدم پرداخت به موقع دستمزدها جرم است و باید طرح طبقه بندی مشاغل در همه کارگاهها و کارخانجات به اجرا

مناسب با سطح تورم و جوابگوی نیازهای معیشتی کارگران باشد و تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین حداقل دستمزدها نمایندگان واقعی کارگرانند.

۴- داشتن شغل در جامعه حق هر انسانی است، اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای جرم محسوب شده و تمام اخراجیها و بیکاران باید فوراً به سر کار برگردند.

۵- ما ضمن اعلام حمایت قاطعانه از مطالبات معلمان به عنوان بخشی از طبقه کارگر، خود را متحد با آنان دانسته و از همه هم سرنوشتان می خواهیم که فعالانه اعتراضات معلمان را مورد پشتیبانی و حمایت قرار دهند.

۶- جنبشهای اعتراضی - اجتماعی موجود بخشی از مبارزات طبقاتی کارگران هستند. ما پشتیبانی خود را از تمامی جنبشهای دانشجویی، معلمان و زنان اعلام و دستگیری و محاکمه فعالین آنها را به شدت محکوم می نماییم.

۷- بهداشت و آموزش برای همگان رایگان باید باشد و بیمه بیکاری مکفی و بیمه تامین اجتماعی برای تمامی افراد آماده به کار و زنان خانه دار پرداخت باید گردد.

۸- کار کودکان پدیده ای غیر انسانی و از تبعات نظام سرمایه است و باید ممنوع اعلام شود. کودکان باید از محیطی امن و سرشار از نشاط و شادی و امنیت و امکانات آموزشی - رفاهی و بهداشتی برخوردار باشند.

۹- آپارتاید جنسی محکوم است و هر گونه جداسازی جنسی و کلیه قوانین تبعیض آمیز باید لغو گردد و برابری حقوق انسانی زن و مرد

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، روز اتحاد و همبستگی طبقاتی است، روز " نه بزرگ " ما به این دنیای وارونه است که زندگی ما را نسل به نسل به تباهی و فلاکت کشانده است.

در این روز، کارگران علیه همه مناسبات استثمارگرانه دست به اعتراض می زنند و برای ایجاد دنیایی فارغ از فقر، بیکاری، تن فروشی، اعتیاد، تبعیض، ناامنی شغلی، تجارت انسان و نبود آزادی بیان مبارزه می کنند.

ما دستمزد های زیر خط فقر، قراردادهای موقت و سفید امضای رسمیت داده شده، نابرابری های معیشتی در سایه نظام سود و سرمایه و نیز تبعیض های جنسیتی و قومیتی و تعرض و دستگیری فعالین کارگری، معلمان، زنان، دانشجویان و پرستاران که محمود صالحی نمونه بارز دستگیر شدگان است را به شدت محکوم می کنیم.

ما کارگران، در این راستا و علیه این مناسبات نابرابر، رئیس مطالبات فوری خود را به شرح ذیل؛

۱- محمود صالحی و تمام فعالین جنبش های اجتماعی و کسانی که برای اعتراض به نابرابری و تبعیض در زندان هستند فوری و بدون قید و شرط آزاد و کلیه احکام صادره لغو گردد.

۲- آزادی بیان، ایجاد تشکل های مستقل کارگری، اعتراض، اعتصاب و تجمع حق پایه ایی کارگران است و باید به رسمیت شناخته شوند.

۳- حداقل دستمزد 183 هزار تومان، تحمیل فقر مطلق بر ما کارگران و خانواده هایمان است بنابراین دستمزدها باید فوراً افزایش یابد و حداقل دستمزدها

قطعه نامه کارگران برق و پتروشیمی کرمانشاه

زنده باد اول ماه مه سنندج سرخ!

سیاوش شهبابی - گزارشگر سازمان جوانان کمونیست

از حمله وحشیانه نیروهای سرکوبگر پلیس و اطلاعات در امان نماند. اما کارگران و مردم با تجمع خود و بالا بردن پلاکارتهای سرخ و سوسیالیستی و سر دادن شعار آزادی و برابری، زنده باد اول ماه مه، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، داشتن تشکل مستقل حق مسلم ماست، محمود صالحی آزاد باید گردد و کار کودکان ممنوع، رژیم اسلامی را هراسان کرده بود.

دیدن ترس و هراس و دست پاچگی نیروهای اطلاعاتی که با موبایل و بی سیم و با فریاد و خشم در میان شادی کارگران، با هراس و وحشت به اکیپهای مختلف نیروهای سرکوبگر اطلاع می دادند تا هر چه زودتر نیروهای خود را برای متفرق کردن مردم به محل بیاورند دیدنی بود. در ابتدای مراسم زبونی حکومت اسلامی و قدرت طبقه کارگر در این روز تماشایی بود.

در همان ابتدای تجمع کارگران در مقابل اداره روابط کار، چند اتوموبیل نیروهای پلیس و اطلاعات محل را محاصره کردند و به طرف شرکت کنندگان آمدند تا بتوانند دوربین های عکاسی و فیلمبرداری و موبایلها را به زور از جوانان بگیرند اما با مقاومت و حمایت کارگران از صاحبان این وسایل مواجه شدند و مجبور به عقب نشینی شدند.

همواره نیروهای لباس شخصی با کشیدن دست کسانی که دوربین در اختیار داشتند قصد داشتند آنها را از صفوف کارگران بیرون آورده و بازداشت کنند ولی فوراً کارگران و حاضرین با حمایت خود مانع از این کار می شدند.

وقتی جمعیت در حد 300 نفر رسید، پلاکارتهای بالا رفت و شیت امنی

اول ماه می همواره به عنوان روز کیفرخواست طبقه کارگر از نظام غیر انسانی سرمایه داری و بخصوص در این چند سال در ایران، علیه حکومت اسلامی بوده است. جمهوری اسلامی در این مدت با اخراج سازی گسترده کارگران، برخورد شدید با اعتراضات و اعتصابات آنان و تعرض کامل به طبقه کارگر همواره خواسته این مردم زحمت کش و ستم دیده را به عقب نشینی وادار کند ولی هرگز موفق به این کار نشده. اول ماه مه روز همبستگی بین المللی طبقه کارگران است. این روز، روز اعتراض جهانی کارگران به دنیای وارونه ایست که در آن تولید کنندگان اصلی ثروت، از نعماتی که خود به دست خویش می آفرینند بی بهره اند.

دنیایی که در آن سهم کارگران به عنوان تولید کنندگان اصلی همه نعمات موجود، چیزی جز فقر و فلاکت پایان ناپذیر نیست و استیصال و درماندگی میلیاردها انسان زحمتکش برای گذران زندگی در کنار کوهی از ثروت و نعمت سیمای آن است، یک دنیای وارونه و ضد انسانیست. اول ماه مه روز "نه بزرگ" کارگران به این دنیای وارونه است.

امسال همزمان با دیگر کارگران آزادی و خواه و برابری طلب در سرتاسر دنیا، کارگران ایران نیز مراسمهای باشکوه خود را برگزار کردند.

در سنندج کارگران، با فراخوان اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار و کمیته هماهنگی ایجاد تشکلهای کارگری واحد غرب کشور و تعدادی از فعالین کارگری، در خیابان صفری و در مقابل اداره روابط کار سنندج دست به تجمع اعتراض آمیز زدند که این تجمع

تشکلهای خانه کارگر و به رسمیت شناخته شدن تشکلهای کارگری مستقل از دولت

6- افزایش حداقل دستمزد ماهیانه به 600 هزار تومان

7- لغو قراردادهای موقت و جایگزینی قراردادهای دسته جمعی

8- پرداخت بیمه بیکاری برابر با میزان آخرین دریافتی به کارگران اخراجی و بیمه بیکاری به کلیه افراد بیکار بالای 18 سال. میزان بیمه بیکاری از حداقل دستمزدها نباید کمتر باشد و این حداقل امروز باید بالای 600 هزار تومان در ماه باشد.

9- تأمین هزینه زندگی کودکان بی سرپرست از سوی دولت به طوری که هیچ کودکی مجبور به کار کردن نباشد

10- پرداخت حقوق برابر به زنان و مردان کارگر

11- ایجاد ایمنی در محیط کار

همچنین ما اعلام میکنیم که خواستههای معلمان خواستههای ما کارگران نیز هست و ما کارگران با تمام قدرت از مبارزات و خواستههای معلمان حمایت میکنیم و خواهان آزادی فوری معلمان دستگیر شده هستیم. ما انسانها شایسته یک زندگی شاد و انسانی هستیم و ما کارگران از مبارزات بخش های مختلف جامعه، زنان، جوانان، معلمان، پرستاران و همه مردم حمایت میکنیم و تاکید میکنیم که حجاب اجباری باید لغو شود و آپارتاید جنسی ممنوع گردد. ما شاهد هستیم که در آستانه اول ماه فشار به زنان و جوانان تحت عنوان مبارزه با بدحجابی شدت گرفته است این فشارها را محکوم میکنیم و خواهان پایان دادن به آن هستیم.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

جمعی از کارگران پتروشیمی های کرمانشاه و پلی اتیلن سنگین کرمانشاه 11- اردیبهشت-1386

یک سال دیگر از مبارزات پیگیر طبقه کارگر ایران گذشت اما هنوز به ابتدائی ترین مطالباتش نه تنها توجهی نشد و جواب مثبتی نگرفت بلکه در مواردی نظیر اخراج سازهها تعرض بیشتری از سوی نظام سرمایه داری متحمل گردید. سرمایه داری با تمام توان در مقابل اعتراضات گسترده و روبه فزونی کارگران مقاومت می کند، اعتصابات را سرکوب می کند، فعالین کارگری را بازداشت و زندانی می کنند. به خاطر حفظ موقعیت خود نمی خواهد خواست کارگران را به رسمیت بشناسد و به پذیرش آن گردن نهد. کارگران علاوه بر تحمل فشارهای معمول هر ساله از نیمه دوم سال گذشته متحمل فشارهای مضاعف تحریم اقتصادی ناشی از بحران هسته ای شده اند که علاوه بر طبقه کارگر زندگی کلیه انسانهای کم درآمد را بیشتر از پیش دچار مشکل کرده، دامنه این بحران به این محدود نشده و می رود تا موجودیت انسانها را با خطر حمله نظامی غرب به مخاطره بیاندازد که در صورت وقوع آن بیشترین قربانیانش مردم تنگدست و کارگران خواهند بود.

براین اساس ما کارگران خواهان تحقق فوری مطالبات زیر هستیم

1- به رسمیت شناختن یازدهم اردیبهشت روز جهانی کارگر به عنوان روز تعطیل عمومی برای کل جامعه و ثبت آن در تقویم رسمی

2- آزادی فوری و بی قید و شرط محمود صالحی و معلمین ودانشجویان معترض و ممنوعیت تعقیب، احضار و بازداشت فعالین

3- آزادی کلیه زندانیان سیاسی

4- آزادی بدون قید و شرط بیان، عقیده، تشکل و اعتصاب

4- ما کارگران نه سلاح اتمی میخواهیم و نه جنگ

5- انحلال شوراهای اسلامی و

گزارش سیاوش شهابی از اول مه سنندج

رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار با صدای بلند شروع به خواندن قطعنامه کرد. ابتدا نیروهای لباس شخصی و پلیس وحشیانه به طرف فعالین کارگری حمله کردند تا مانع قرائت قطعنامه شوند ولی کارگران و مردم شرکت کننده اجازه این تعرض را ندادند و نیروهای پلیس مجبور به عقب نشینی شدند ولی با صدای بلند فریاد می زدند که اینها عوامل شناخته شده هستند و ما آنها را دستگیر می کنیم که همه یکصدا آنها را هو کردند و مجبور به عقب نشینی شدند. جمعیت به تجمع مرتب اضافه میشد.

در هنگام قرائت متن قطعنامه بارها نیروهای اطلاعات سعی کردند با ایجاد تشنج و ضرب و شتم مردم و ایجاد فضای رعب و وحشت مانع برگزاری کامل مراسم شوند، ولی هوشیاری و آگاهی کارگران این ترفند نیروهای سرکوبگر را خنثی کرد و آنها تا پایان قرائت قطعنامه نتوانستند کاری کنند. در هنگام قرائت قطعنامه، کارگران و مردم با خاندن هر بندی از قطعنامه، با تشویق و فریاد زنده باد، قطعنامه را تایید می کردند که این صحنه بیشتر باعث خشم و ترس نیروهای لباس شخصی اطلاعات شده بود.

من که به همراه چند تن از دوستانم در میان کارگران بودیم، به یکباره با حمله وحشیانه نیروهای مسلح پلیس مواجه شدیم که با باتوم و مشت و لگد می خواستند فعالین کارگری را دستگیر کنند ولی کارگران اجازه این کار را نمی دادند. درگیری بین مردم و نیروهای پلیس بر سر دستگیری فعالین کارگری در گرفت.

مردم اجازه دستگیری نمی دادند و شعار زندانی سیاسی آزاد باید

گردد سر می دادند. جو مراسم و محل برگزاری به قدری به نفع کارگران بود که هر آن امکان سر دادن شعار مرگ بر جمهوری اسلامی نیز وجود داشت ولی نیروهای پلیس با تعداد نفرات بیشتری و با باتوم به تجمع کارگران حمله کردند که این باعث دستگیری و مجروح شدن تعدادی از کارگران و مردم شد.

برخی از مجروحین به خاطر شدت جراحات سریعاً توسط مردم و هر اتوموبیلی که در اختیار بود از محل دور می شدند. بیشتر مجروحان فعالین کارگری شناخته شده بودند که نیروهای پلیس قصد دستگیری آنها را با ضرب و شتم داشتند. شخصا در یکی از این درگیریها حضور داشتم. یکی از فعالین کارگری قصد فرار از دست مامورین اطلاعات را داشت که من و چند نفر دیگر سعی کردیم مانع اینکار شویم ولی تعداد بیشتری از مامورین لباس شخصی و پلیس به طرف ما حمله کردند و ما را هم مضروب کردند و متأسفانه این فعال کارگری دستگیر شد. درگیری بین کارگران و نیروهای پلیس به یکی از خیابانهای اصلی شهر کشیده شد که در آنجا یک جوان با ضرب و شتم شدید دستگیر شد و نیروهای پلیس با ضربات باتوم، مردم و کارگرانی که قصد داشتند مانع بازداشت او شوند را متفرق می کردند.

دامنه این اعتراضات به سرعت برق در تمام شهر پیچید و بسیاری از مردم در حمایت از کارگران به طرف خیابان صفری حرکت کردند که با حمله نیروهای پلیس مواجه شدند. پلیس خیابان را بست و به این بهانه، به جان مردم و جوانان افتادند و هر کسی را که جلویشان بود با ضربات باتوم می زدند. و به این شکل مراسم روز جهانی کارگر در سنندج توسط وحشیهای اسلامی سرکوب شد.

اتحاد و انسجام کارگران در این

شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار بازداشت شد

امروز مورخه 12/2/1386 شیث امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار بازداشت شد. شیث امانی که در ساعت 12 ظهر امروز به همراه خواهر صدیق کریمی جهت تسلیم شکایت نامبرده از یکی از ماموران امنیتی به دادگاه رفته بود همانجا توسط بیش از ده مامور امنیتی که از بیرون دادگاه وارد آنجا شده بودند، با خشونت بازداشت شد. لازم به یادآوری است که دیروز در محل کلانتری 12 خواهر صدیق کریمی توسط یکی از مامورین امنیتی بشدت مورد ضرب و شتم قرار گرفت، بطوری که همه جای بدن وی کبود شده بود. نامبرده امروز برای تسلیم شکایت از ماموری که وی را مورد ضرب و شتم قرار داده بود به همراه شیث امانی به دادگاه رفته بود که شیث در آنجا بازداشت شد.

همچنین بنا به اخبار دریافتی از دیروز مامورین امنیتی با لباس شخصی در سطح شهر سنندج به دنبال بازداشت اعضای هیئت مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار هستند. همچنین دیروز پس از پایان تجمع کارگران در مقابل اداره روابط کار سنندج، مامورین چهار چرخ ماشین خالد سواری نایب رئیس اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار را پنجر کرده و با باز کردن درب ماشین وی، ماشین را مورد تفتیش قرار داده بودند.

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار 12/2/1386

خبر آزادی

طبق خبر رسیده از مریوان سلام قادری کامیل همتی و کاروان درسد که در رابطه با برگزاری ۱ مه دستگیر شده بودن امروز ۱۲ اردیبهشت از زندان آزاد شدند.

خبر جدید

طبق خبر رسیده سه نفر از بازداشت شدگان شهر سنندج آزاد شده اند. آزاد شده گان طیب امجدی و دو نفر از دانشجویان می باشند. خبر دیگری حاکیست محی الدین رجبی از کارگران نساجی جزو دستگیر شده گان در مراسم شهر سنندج می باشد.

طبق آخرین خبر از شهر سقز کلیه دستگیر شدگان در سقز آزاد شده اند.

مردم دنیا مخابره کرد بسیار مهم است. نمایش اتحاد و انسجام کارگران در مقابل رژیم اوباش اسلامی برای تغییر این دنیای وارنه، مهمترین پیامی بود که در این روز به دنیا مخابره شد. کارگران ثابت کردند اگر در کنار هم و متحدانه عمل کنند، رژیم اسلامی چاره ای جز پذیرفتن شکست ندارد. امروز رژیم از کارگران شکست خورد... *

مراسم بسیار دیدنی بود. زن و مرد و جوانان همه از یکدیگر حمایت می کردند. این اتحاد و انسجام ما کارگران بود که اوباش رژیم را به چنان وحشتی انداخته بود که در میان شادی و کف زندهای کارگران فریاد می زدند زودتر نیروها را بیاورید!

اول ماه مه سنندج در ظاهر سرکوب شد ولی پیامی که به

ابراز وجود قدرتمند و رادیکال کارگران در اول مه علیه جمهوری اسلامی در تهران

کارگران مراسم خانه کارگر را بهم زدند و دست به راهپیمایی زدند

"آزادی برابری حکومت کارگری" یکی از شعارهای کارگران بود

امروز ۱۱ اردیبهشت اول مه، تهران شاهد قدرت نمایی کارگران علیه جمهوری اسلامی و خانه کارگرهای رژیم بود. بنا به گزارش رسیده به حزب حدود ۷ هزار نفر از کارگران در استادیوم شیرودی شرکت کردند و عموماً علیه خانه کارگرها و با شعارهای رادیکال انزجار خود را از پادوهای رژیم نشان میدادند. مراسم دولتی فقط نیم ساعت ادامه پیدا کرد. از همان ابتدا با سخنرانی محبوب دبیر کل خانه کارگر، کارگران او را هو کردند و شعار میدادند "مرگ بر حامی سرمایه دار"، "کارگر میمیرد ذلت نمی پذیرد". محبوب مجبور شد سخنرانی خود را کوتاه کند. او هنگامی که بناچار از پشت میکروفن پایین آمد مورد اعتراض و انزجار کارگران قرار گرفت و کارگران او را کتک زدند. خانه کارگرها مجبور شدند مراسم خود را با دستپاچگی تمام کنند و نیروهای انتظامی تلاش کردند کارگران را به خانه بفرستند. اما کارگران پس از بهم زدن مراسم دولتی، در صحنی واحد و بزرگ که هفت تا هشت هزار نفر را در بر میگرفت بطرف میدان ۷ تیر دست به راهپیمایی زدند. در مسیر راهپیمایی کارگران مرتب شعار میدادند. فضایی رادیکال و چپ بر کل تجمع و راهپیمایی حاکم بود. طنین شعارهای کارگران تا فاصله زیادی انعکاس می یافت و بر فضای شهر تأثیر ویژه ای گذاشته بود. شعارهای کارگران از جمله اینها بود:

آزادی برابری اینست شعار مردمی

کارگر زندانی ازاد باید گردد

زندگی شایسته انسان حق ماست

آزادی برابری حکومت کارگری

محمود صالحی آزاد باید گردد

مرگ بر حامی سرمایه دار

کارگر میمیرد ذلت نمی پذیرد

کارگر معلم اتحاد اتحاد

جهرمی جهرمی استعفا استعفا

وزیر بی لیاقت استعفا استعفا

اعتصاب تشکل حق ماست

معلم معلم حمایتت میکنیم

کارگر، دانشجو معلم اتحاد اتحاد

قرارداد موقت ملغاً باید گردد

افزایش دستمزدها اعلام باید گردد

افزایش دستمزدها ده درصد تورم

صد درصد

نان مسکن آزادی

بر روی پلاکاردها شعارهای دیگری نیز نوشته شده بود. پلاکاردهای افزایش دستمزد به نحو برجسته ای بچشم میخورد. راهپیمایی کارگران در چندین نقطه با مانع نیروهای انتظامی مواجه شد اما کارگران قاطعانه در برابر مزدوران حکومت ایستادند و با آنها مقابله کردند و آنها را کتک زدند. تعرض کارگران به نیروهای رژیم آنها را در موقعیت دفاعی قرار داده بود و جرات حمله گسترده را به آنها نداد. در چند مورد که مامورین میخواستند کارگرانی را که شعار میدادند دستگیر کنند قادر به انجام این کار نشدند و با تعرض کارگران مواجه شدند. هر تظاهر کننده ای را که میخواستند دستگیر کنند فوراً کارگران او را از چنگ ماموران در می آوردند. قبل از رسیدن به میدان هفت تیر دسته های موتورسوار حکومتی با خشونت به میان صف کارگران زدند و نیروهای رژیم با راه بندان ها و ایجاد حائلها موفق شدند صف کارگران را چند تکه کنند. اما کارگران شعارهای خود را تند تر کردند و با مقاومت و مقابله با

مامورین انتظامی به راهپیمایی خود ادامه دادند. تجمع کارگران تا ساعت یازده و نیم صبح ادامه یافت. فضای پرشوری بر بخش وسیعی از شهر تهران که مسیر راهپیمایی اول مه بود سایه انداخته و مردم را متوجه اول مه کارگران نموده است.

حزب کمونیست کارگری اول مه رادیکال کارگری در تهران را به همه کارگران شادباش میگوید. جمهوری اسلامی علیرغم به رسمیت شناختن روز کارگر تمام تلاش خود را به کار برد که از ابراز وجود مستقل کارگران جلوگیری کند و امروز گوشه ای از قدرت کارگران را چشید. اول مه امسال یک حرکت آشکارا چپ و سوسیالیستی از جانب کارگران بود. اول مه امسال طلایه به میدان آمدن صف متحد و سراسری کارگران با شعارهای سوسیالیستی و حکومت کارگری است. صحنی که در اولین گام حکومت اسلامی سرمایه داران و کل بساط جهنمی طبقه حاکم را جارو خواهد کرد.

مرگ بر سرمایه داری

آزادی برابری حکومت کارگری

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶ - ۱ مه ۲۰۰۷

اسامی دستگیرشدگان میتینگ اول مه سنندج

امروز صبح روز اول مه تظاهرات کارگران در سنندج به مناسبت روز جهانی کارگر با حمله و سرکوب وحشیانه نیروهای اسلامی مواجه شد. در این تظاهرات، تعدادی از کارگران مورد ضرب و شتم نیروهای سرکوبگر قرار گرفته و تعدادی از شرکت کنندگان مجروح و تعدادی دستگیر شدند. شیت امنی از جمله مجروحین حمله سرکوبگران جمهوری اسلامی است که در حال قرائت قطعنامه مورد حمله قرار گرفته است.

سرکوبگران حکومت، بیش از بیست نفر از کارگران را دستگیر کردند که تا کنون تعدادی از آنها آزاد شده اند. آخرین گزارش به حزب حاکی است که صدیق کریمی، اقبال لطیفی، یدالله مرادی، نجمه الدین رجبی، فاروق گویلی و انور مفاخری کماکان در زندان هستند.

به محض درگیری نیروهای انتظامی با کارگران و خانواده های آنها، اعتراض مردم به دستگیری و سرکوب آغاز شد و خانواده های دستگیرشدگان و مردم زیادی در مقابل در زندان سنندج تجمع کرده و خواهان آزادی دستگیرشدگان هستند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری سرکوب میتینگ اول مه کارگران توسط جمهوری اسلامی را شدیداً محکوم میکند و همه مردم آزادیخواه را فراخوان میخواند به تجمع خود در مقابل زندان سنندج ادامه داده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه دستگیرشدگان شوند.

این حق بدیهی همه کارگران و مردم است که در روز اول مه روز جهانی کارگران بهر طریق ممکن در مورد مسائل و مشکلات خود و مسائل جامعه ابراز نظر کرده و با برگزاری میتینگ و تظاهرات، نقد و اعتراض خود را به این نظام غیرانسانی و حکومت پاسدار این نظم بیان کنند. از همه سازمانهای کارگری و سازمانها و نهادهای مدافع حقوق انسان در سطح بین المللی میخواهیم به سرکوب میتینگ کارگران در سنندج اعتراض کرده و خواهان آزادی فوری دستگیر شدگان شوند.

مرگ بر جمهوری اسلامی

زنده باد اول مه

زنده باد سوسیالیسم

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

اول مه ۲۰۰۷، ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶

گزارش مراسم اول مه در آبشار خور

بهروز بشارت- گزارشگر حزب کمونیست کارگری ایران

۷ اردیبهشت ۸۶

بیش از ۴ هزار نفر و با تخمین برخی دیگر از حاضرین ۵ هزار نفر، امروز در محل آبشار خور در هفده کیلومتری کرج جمع شدند. هفتاد تا هشتاد اتوبوس، تعداد زیادی مینی بوس و ماشین شخصی جمعیت را به محل منتقل کرده بود. میزبان مراسم کارگران ایران خودرو و سایپا از کانون کارگران کوهنوردی بودند و از کارخانجات دیگر از جمله صنعتی آموزشی، نیروگاهی، داروسازی، صنایع نیروگاهی و برق و دیگر کارخانجات محور تهران کرج، جمعی از کارگران نساجی شاهر و دو جمعیت دفاع از حقوق کودکان (جمعیت کودکان کار و خیابان نعمت آباد و شهر ری) و تشکلهای مختلف کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری، کمیته هماهنگی و تشکلهای دیگری که تحت عنوان شورای هماهنگی تشکلهای کارگری بر سر اول مه متحد شده اند، و نیز از معلمان، دانشجویان و شخصیت های سیاسی از جمله ناصر رزاقیان از دیگر شرکت کنندگان این مراسم بودند.

از ساعت های اولیه صبح تیمی از کارگران در محل پلاکاردهای راهنا و پلاکاردهای مختلف را نصب کرده بودند. ساعت هشت صبح بود که از همان سه راهی خور نیروهای انتظامی وارد صحنه شدند و پلاکاردها را جمع کردند و کسانی را هم که دوربین داشتند دستگیر کردند و اعلام کردند که شما حق ندارید تحت هیچ عنوانی مراسمی در اینجا برگزار کنید. بلندگوها را خاموش کردند و گفتند اگر برای تفریح آمده اید که مشکل نیست ولی نباید مراسمی اینجا برگزار شود. هیأت اجرایی مراسم با ماموران انتظامی صحبت کردند و گفتند که ما به مناسبت روز جهانی کارگر به اینجا آمده ایم و این سنت هر ساله ماست و ما مراسممان را برگزار میکنیم و بالاخره نیروهای انتظامی ناگزیر شدند

افراد دستگیر شده را آزاد کنند، دوربین ها را پس دهند و قبول کنند که مراسم برگزار شود و نظاره گر شدند. بلند گو ها دوباره روشن شد اما اطلاعیه ها و نشریاتی که برای پخش برده شده بود را نیروی انتظامی برد. نیروی انتظامی در تمام طول برنامه در محل حاضر بود.

مراسم شروع شد. مسابقات نقاشی برای کودکان کار و خیابان گذاشته شد. موزیک پخش شد. و بعد از ظهر مراسم اصلی اجرا شد. ابتدا بحثی در مورد سوانح ناشی از کار و آمار این سوانح و محیط های ناامن کار انجام شد. در همان موقع تیمی از سنندج که ۴ نفر از مسئولین تشکل اتحادیه کارگران بیکار و اخراجی بودند به مراسم رسیدند. این تیم پلاکاردهایی در دست داشتند که بر روی آن علیه اخراج و بیکارسازیها و قراردادهای موقت نوشته شده بود. پلیس انتظامی این تیم را فوراً دستگیر کرد. همانجا یکی از کارگران با مامورین انتظامی صحبت کرد. گفت ما کارگریم. ما امنیت را به خطر نمی اندازیم. ما خشونت نمیخواهیم این سرمایه داریست که خشونت را تحمیل میکند. و ما و شما را در مقابل هم قرار میدهد. ما از فقر و بدبختی به تنگ آمده ایم. از تفریح و از همه چیز محرومیم و غیره. اگر ما را آزاد بگذارید ما لیاقت حاکمیت و همه کار را داریم. بگذارید کارگر تریبون خود را داشته باشد. خلاصه بعد از بحث و بعد از مداخله هیأت اجرایی تیم سنندج نیز آزاد شدند.

بدلیل حضور نیروی انتظامی ما نتوانستیم قطعنامه را بخوانیم. برنامه مراسم بعد از دخالت نیروی انتظامی تغییر کرد. اما تریبون آزاد اعلام شد و کارگران مختلف آمدند و صحبت کردند. یک نفر از طرف دانشجویان صحبت کرد و بر اتحاد کارگران و دانشجویان تاکید گذاشت. یکی از کارگران در مورد اهمیت مجمع عمومی و تشکیل مجمع عمومی منظم کارگری و تثبیت آن بعنوان تشکل واقعی و قدرت کارگر صحبت کرد. از قدرت طبقه کارگر و

حکومت کارگری صحبت کرد. همچنین از اهمیت مبارزه معلمان بعنوان متحدین طبیعی طبقه کارگر سخن گفت که با کف زدن و هورا کشیدن جمع روبرو شد. یکی از کارگران تاریخچه اول مه روز جهانی کارگر را خواند. در بحث ها عملاً به مفاد قطعنامه اول مه مبنی بر کاهش ساعت کار، از بین رفتن بیکاری و لغو قراردادهای موقت، بیمه بیکاری، ایمنی محیط کار، حق تشکل، تثبیت مجمع عمومی به عنوان تشکل کارگری، همبستگی کارگر و معلم و دانشجو و غیره و غیره پرداخته شد.

پلاکاردهایی هم در محل مراسم بود با مضمون گرامی باد اول مه روز ۱۱ اردیبهشت، نه جنگ نه بمب امنیت شغلی، ما جنگ نمیخواهیم امنیت شغلی میخواهیم، تشکل حق مسلم ماست، کارگران جهان متحد شوید که اینها را نیروهای انتظامی جمع کردند. پلاکاردهای دیگری هم بود که جمع شد. در این مراسم پلاکاردهای از هیأت موسس انجمن صنفی کارگران تاسیسات تهران بود که در واقع در این روز موجودیت رسمی خود را اعلام داشت.

مراسم در ساعت ۴ بعدازظهر پایان یافت. نکته قابل توجه این است که ما نیروی انتظامی را به نظاره گر تبدیل کردیم و هرچند مراسم را آنطور که میخواستیم نتوانستیم پیش ببریم اما آنرا برگزار کردیم و در آخر برنامه همه با هم تاکید کردیم که یازده اردیبهشت، همه تشکل های کارگری، همه کارگران از کارخانجات مختلف، معلمان و دانشجویان همه و همه مقابل وزارت کار جمع خواهیم شد.

گرامی باد اول مه روز همبستگی جهانی طبقه کارگر

بهروز بشارت- گزارشگر حزب کمونیست کارگری ایران

۸ اردیبهشت ۸۶

دیروز ۷ اردیبهشت در آبشار خور جمع شدیم. نزدیک به ۴ هزار نفری میشدیم. نیروی انتظامی میخواست مانع شود ولی بعد از مقاومت ما نتوانست و عملاً کنار نشست و ما

را نظاره کرد. در طول برنامه تعدادی را دستگیر کرد ولی ناگزیر شد آزاد کند. ۴ نفر از فعالین کارگری از سنندج آمدند. خالد سواری، حسین قادری محمد نعمتی و صدیق کریمی. پلاکاردهای علیه بیکاری داشتند. آنها را اول گرفتند ولی بعد آزادشان کردند. آنها حتی کسانی را که دوربین داشتند گرفتند ولی آنها را نیز آزاد کردند. بلندگوها و پلاکاردها را بردند. اما ما دو بلندگوی کوچک دیگر داشتیم و آنها را روشن کردیم و موزیک پخش شد و قبل از ظهر مسابقات و برنامه هایی که برای کودکان کار ترتیب داده بودیم اجرا شد. روحیه ها خیلی بالا بود. چون اینکه توانستیم بمانیم و اول مه را جشن بگیریم یک پیروزی بود. از همه تیپ بودند. کارگران با خانواده آمده بودند. از دانشگاههای مختلف تهران، امیرکبیر، پلی تکنیک آمده بودند. این دانشجویان نقش خوبی در جمع کردن جمعیت داشتند. در آخر بساط گفت و شنودی با کارگران برگزار شد. جعفر عظیم زاده از اتحادیه کارگران اخراجی و بیکار صحبت کرد. کارگران شرکت واحد صحبت هایی کردند. در طول برنامه در بعد از ظهر تریبون آزاد بود. یکی از کارگران به نام سعید یوزی در مورد اول مه، اتحاد کارگران، اهمیت مجمع عمومی و تلاش برای تثبیت کردن مجمع عمومی کارگران بعنوان تشکل واقعی کارگران و در مورد اینکه معلمان متحد طبیعی کارگران هستند، صحبت کرد. یکی از کارگران در مورد تشکل های موجود کارگری و محدودیت های آنها صحبت کرد. کارگر دیگری در مورد ناامنی محیط های کار حرف زد. یکی از دانشجویان در مورد اتحاد کارگر و دانشجو و اهمیت آن صحبت داشت. از این صحبت ها استقبال میشد و توجه همگی را جلب کرده بود. فضای گرم و پرشوری بود. همه برای مراسم اول مه در یازده اردیبهشت مصمم بودند. پلاکاردها در مورد گرامیداشت اول مه، علیه بیکاری و اخراج، کارگران جهان متحد شوید، حمایت همه جانبه از کودکان مهاجر و مهاجرین جنگی (افغانستان، عراق، پاکستان) و وظیفه بی قید و شرط دولت است. ما خواهان بازگشت کلیه کارگران اخراجی هستیم، ما خواهان آزادی بدون قید و شرط محمود صالحی هستیم، بود. این مراسم استقبال خوبی از اول مه بود. به امید یک اول مه بزرگ.

زنده باد اول مه روز جهانی کارگران

قطعنامه هیات موسسان سندیکاهاى کارگری

قطع نامه ی اول ماه مه، روز جهانی کارگر

گرامی باد "اول ماه مه" روز همبستگی کارگران و زحمتکشان

اول ماه مه روز جهانی کارگران است. امسال نیز همانند سال های گذشته این روز شرایط ویژه ای دارد. از یک سو کوچکترین حرکت مستقل و متشکل کارگران به شدت سرکوب می شود و از سوی دیگر تدارک وسیعی برای حمله ی نظامی امپریالیستی به سرکردگی آمریکا همراه با تشدید تحریم اقتصادی علیه کشورمان صورت می گیرد. وضعیت ناشی از این تحریم ها باعث افزایش فشار اقتصادی بر گرده ی مردم به ویژه طبقه ی کارگر ایران است. کشور ما لحظات حساسی را می گذراند. کارگران ایران باید در کنار مبارزات سازمان یافته صنفی و روزمره ی خود، نسبت به اوضاع کنونی کاملاً آگاه باشند. جریاناتی که تا دیروز کوچکترین حرکت کارگری را محکوم می کردند امروز به طرفداران دو آتشه طبقه ی کارگر تبدیل شده اند. این جریانات در تلاشند تا جنبش کارگری را به سود خود به این سو و آن سو بکشانند. مهم ترین عاملی که می تواند این تلاش ها را عقیم گذارد، آگاهی صنفی - طبقاتی است و این آگاهی می باید همزمان با سامان یابی کارگران در سازمان های سندیکایی توسعه یابد.

تجربه ی تاریخی در کشور ما و هم چنین سایر کشورهای جهان نشان داده است که کارگران آگاه و متشکل بزرگترین نیروی مدافع در برابر تهاجمات سرمایه جهانی است، بنابر این نهادها و نیروها و جریان ها و کسانی که با شکل گیری، رشد و گسترش سازمان های کارگری مخالفت می کنند، خواسته یا ناخواسته بهترین خدمت را به محافل هار و جنگ طلب نومحافظه کار آمریکایی می

کنند.

در شرایطی که رسانه های سرمایه داری با آزادی کامل به تبلیغ وسیع ایدئولوژی و برنامه شان مشغولند، تشکل های کارگری با انواع محدودیت ها مواجه اند، این محدودیت ها به گونه ای است که جنبش ها و سازمان های کارگری از هر گونه امکان انتشار رسمی نظرات، خواسته ها و مطالبات کارگری محروم هستند.

این همه در شرایطی صورت می گیرد که فقر، گرانی و بیکاری بیداد می کند. حقوق و امتیازات محدودی که کارگران در جریان انقلاب سال ۱۳۵۷ و سال های پس از آن کسب کرده اند یک به یک به بهانه ی افزایش تولید و ایجاد اشتغال بازپس گرفته می شود.

کارگران و زحمتکشان ایران!

روز اول ماه مه قبل از هر چیز بیانگر همبستگی جهانی طبقه کارگر است. اگر زحمتکشان، خود برای دفاع از حقوق مشروع خویش حرکتی نکنند، هیچ صاحب اختیار و صاحب قدرتی در راه بهبود وضع کارگران قدمی بر نخواهد داشت. به درستی گفته اند که چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است. ما در این روز بزرگ همبستگی کارگران را پاس می داریم و ضمن حمایت از مبارزات و جنبش های کارگری در سایر نقاط جهان، با صدایی یک پارچه و رسا خواسته های خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- ما کارگران خواهان رفع موانع موجود علیه فعالیت سندیکایی و به رسمیت شناختن کلیه حقوق سندیکایی تصریح شده در منشور جهانی حقوق سندیکایی، مقاله نامه های بنیادین از جمله مقاله نامه ی ۸۷ درباره حق آزادی سازمان های مستقل سندیکایی کارگران هستیم.

۲- با تکیه به ماده ۱۹۱ قانون کار، کارگاه های «اصلاحات» دولت دارنده تا ۱۰ کارگر را از شمول قانون کار خارج کرد و دولت نهم

این مصوبه را تمدید کرده است. ما خواهان لغو ماده ۱۹۱ قانون کار هستیم.

۳- دولت نهم، با رایحه ی لایحه ی قانون کار، به بخش «اصلاح» عمده ای از حقوق کارگران تعرض کرده است. این لایحه مغایر با حقوق اساسی کار در اعلامیه ی جهانی حقوق بشر، قانون اساسی و مقاله های بنیادین سازمان جهانی کار است. ما خواهان بازپس گیری این لایحه از سوی دولت هستیم.

۴- قراردادهای موقت اعم از شفاهی یا کتبی در کارهایی که ویژگی مستمر و دائم دارند به رسمیت شناختن برده داری نوین است و هرگونه ثبات اجتماعی و اقتصادی زندگی کارگران را بر هم می زند. ما خواهان تبدیل هر گونه قرارداد موقت به قرارداد دائم در باره کارهای دائم و مستمر هستیم.

۵- خصوصی سازی بخش های دولتی صنایع و معادن و واحدهای تولیدی - خدماتی امنیت، شغلی زحمتکشان را به مخاطره انداخته است. هجوم سرمایه داران برای تملک این بخش ها، ثمره ای جز بیکاری کارگران و توقف تولیدات و خدمات و انتقال تجهیزات و زمین و ساختمان به بورس بازی و زمین خواری نداشته است. مشکل اساسی نه در دولتی بودن این بخش ها که در نبود یک اقتصاد تولیدمحور و وجود سوءمدیریت و نبود مشارکت کارگران در این بخش ها است. ما ضمن محکوم کردن خصوصی سازی، خواهان برقراری اقتصاد مولد و مشارکت کارگران در مدیریت این واحدها از طریق سازمان های سندیکایی با کاربست شیوه ی پیمان های دسته جمعی هستیم.

۶- مطابق با آخرین برآوردها در سال ۱۳۸۵، حداقل درآمد مورد نیاز یک خانوار مبلغ ۴۰۰ هزار تومان در ماه اعلام شده است. وزارت کار از طریق شورای عالی کار خودساخته، حداقل حقوق در سال ۱۳۸۶ را مبلغ ۱۸۳ هزار تومان تصویب کرده است. این رقم ۲۱۹ درصد کمتر از آن حداقل برآورد شده است. ما

کارگران، خواستار تعیین حداقل دستمزد متناسب با میزان حداقل درآمد مورد نیاز یک خانوار چهار نفره هستیم.

۷- بیمه بیکاری یکی از دستاوردهای مهم جنبش کارگری است. با توجه به ناچیز بودن مبلغ پرداختی و مدت زمان پرداخت آن ما خواهان ترمیم این قانون و حذف سقف زمانی پرداخت تا اشتغال مجدد کارگران بیکار شده، اعم از کارگران رسمی و پیمانی، هستیم.

۸- با پیدایش و گسترش شرکت های پیمان کاری خدماتی، نه تنها هزینه های تولید و خدمات کاهش نیافته، که باعث افزایش بوروکراسی و دلالی و ایجاد لایحه های کاذب پیمان کاری شده است. این امر موجب بالا رفتن هزینه های تولید و تبعات ناشی از آن شده است. این تبعات از نبود توانایی رقابت تا تعطیلی و ورشکستگی واحدهای تولیدی - خدماتی را در بر می گیرد و در نهایت موجبات بیکاری کارگران را فراهم می آورد. ما خواهان حذف شرکت های پیمان کاری و استخدام بی واسطه ی کارگران در واحدهای تولیدی - خدماتی هستیم.

۹- ما خواستار بازگشت به کار همه کارگران سندیکایی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و رفع محدودیت از کلیه ی فعالان کارگری در سراسر کشور از جمله آزادی کارگر در بند محمود صالحی هستیم.

۱۰- واردات بی رویه کالا، حذف تعرفه های گمرکی و وجود اجناس قاچاق، تولیدات داخلی (اعم از صنعتی و کشاورزی) را با خطر نابودی روبرو کرده است. بخشی از واحدهای کار و تولید ورشکسته و تعطیل شده اند و بسیاری در آستانه ی نابودی قرار گرفته اند. هر روز تعداد بیشتری از کارگران و زحمتکشان به دلیل تعطیلی کارخانه ها و واحدهای صنفی به خیابان سرازیر می شوند. ما خواهان محدودسازی واردات کالا و تقویت بنیه ی تولیدات داخلی هستیم.

قطعنامه هیات موسسان سندیکاهاى کارگری

۱۱- تبعیض ناروا علیه زنان کارگر نسبت به مردان، هر روز افزایش می یابد و این تبعیض در نهایت منجر به از دست رفتن فرصت های مساوی بین کارگران اعم از زن و مرد خواهد شد. در عین حال حد مزد کارگران زن در بخش های اقتصاد پنهان به میزان نصف مزد کارگری معمول کاهش یافته و است و هیچ گونه نظارتی بر آن نیست. ما خواهان برابر حقوق مردان و زنان کارگر در سطوح دستمزدی و ساعات کار برابر آنان مطابق قانون هستیم.

۱۲- کودکان کار قربانیان بی دفاع جامعه ی سرمایه داری هستند. آن ها علاوه بر محرومیت از تحصیل و گماشته شدن به کارهای سخت و توان فرسا، از حداقل ترین حقوق انسانی هم برخوردار نیستند. ما کارگران، خواهان ممنوعیت کار کودکان و ایجاد تسهیلات برای زندگی شرافتمندانه و انسانی با برخورداری از کلیه ی حقوق تصریح شده در پیمان نامه ی جهانی حقوق کودک برای آن هستیم.

۱۳- ما کارگران حمایت خود را از خواسته های صنفی معلمان و پرستاران اعلام می کنیم.

۱۴- کارگران بازنشسته ی کشور، گرانبهاترین منبع تجربه ی علمی - کاربردی در عرصه ی صنعت و خدمات اجتماعی هستند که باید ضمن حفظ اعتبار و کرامت انسانی این سرمایه های ارزشمند، از تجاریشان بهره مند شد. ما ضمن دفاع از خواست های بر حق این بخش از کارگران، خواهان ایجاد نظام مستمری مناسب با شرایط اقتصادی موجود، با هدف رفع نگرانی های معیشتی و حفظ اعتبار و آبروی ایشان هستیم.

۱۵- متأسفانه علیرغم پذیرش روز جهانی کارگر و تعطیل آن

در قانون کار، بسیاری از کارخانجات بزرگ کشور، این حق قانونی کارگران را رعایت نمی کنند. ما خواهان اعلام تعطیل رسمی و عمومی روز کارگر برای کلیه ی مزد و حقوق بگیران هستیم.

۱۶- کارگران مهاجر، بی دفاع ترین کارگران جهان هستند. هر گونه رفتار با کارگران مهاجر باید متکی بر اصول انسانی و رعایت حقوق بشر باشد. ما خواهان حفظ کرامت انسانی کارگران مهاجر افغانی و رعایت همه جانبه ی حقوق آنان مطابق با کنوانسیون های بین المللی هستیم.

۱۷- ما کارگران هرگونه تعرض نظامی و یا تحریم اقتصادی از طرف امپریالیزم آمریکا و یا هر کشور دیگری به ایران ره، که حاصلی جز فقر و فلاکت و نابودی ندارد، محکوم می کنیم.

۱۸- ما کارگران، حضور نظامی آمریکا و متحدین آن در خاورمیانه را محکوم می کنیم و خواهان اخراج بی قید و بند نظامیان آمریکایی و متحدانش از عراق و افغانستان هستیم.

۱۹- قربانیان اصلی هر جنگی کارگران هستند. تظاهرات و جنبش های ضد جنگ در سطح جهان نمود همبستگی کارگران دنیا است. ما کارگران خود را جزیی از این جنبش جهانی می دانیم و حمایت خود را از تظاهرات و جنبش های ضد جنگ اعلام می داریم.

پرتوان باد صفوف متحد و آگاه کارگران

پیش به سوی تشکیل سازمان های سندیکایی کارگری

هیات موسسان سندیکاهاى کارگری

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶

مراسم اول مه کرمانشاه

کارگران کرمانشاه مانع دستگیری جوانمیر مرادی و فرامرز قربانی شدند

به فراخوان انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، مراسم اول مه این شهر در مقابل اداره کار و امور اجتماعی کرمانشاه برگزار شد. حدود صد نفر از کارگران برق و فلزکار، پتروشیمی های اوره و آمونیک و پلی اتیلن سنگین این شهر در مراسم شرکت کردند.

مراسم از ساعت ۹ صبح با سخنرانی جوانمیر مرادی رئیس انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار شروع شد. جوانمیر به وضعیت اقتصادی کارگران و شرایط ناامان زندگی آنان پرداخت اما پس از دقایقی یکی از مسئولین اطلاعات به میان کارگران آمد و از او خواست سخنرانی اش را قطع کند. اقدام وزارت اطلاعات با اعتراض کارگران مواجه شد. نیروهای اطلاعات که در محوطه داخل اداره کار بودند به طرف جوانمیر هجوم بردند اما کارگران در مقابل آنها ایستادند و مانع دسترسی آنها به جوانمیر شدند. اطلاعاتی ها با تهدید از جمعیت خواستند متفرق شود. اما کسی به آنها گوش نداد. فرامرز قربانی بازرگ انجمن کارگران برق و فلزکار نیز که مشغول تهیه عکس از مراسم بود مورد یورش قرار گرفت اما کارگران نگذاشتند اطلاعاتی ها او را دستگیر کنند.

سرانجام فشار و تهدید نیروهای سرکوب رژیم موجب پایان مراسم شد.

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر

مرگ بر جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری

زنده باد سوسیالیسم

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶

این روزها در سطح شهرتهران از جانب اوپاش حکومتی شاهد بگیر و ببند مهاجرین افغان هستیم. اکثر این مهاجرین را کارگران محرومی تشکیل تشکیل میدهند که بی کمترین حقوقی از صبح تا شب به کارگری مشغولند و شب را در همان محیطهای کثیف و غیر بهداشتی محل کار و یا در ساختمانهای نیمه کاره بعنوان سرایدار به صبح میرسانند. تعداد زیادی از این کارگران افغانی دارای کارت اقامت ۲ یا ۳ ماهه در ایران هستند. با تشدید فشار های حکومت بر این زحمتکشان و عدم تمدید کارتهای اقامتی آنها راه برای دزدی و رشوه خواری هرچه بیشتر باندهای دزد اسلامی باز شده در بسیاری از موارد باندهای حکومتی در برابر دریافت پولهای هنگفت از دسترنج ناچیز کارگران افغان بعد از دستگیری آنان را آزاد و یا برایشان کارتهای اقامت موقت ۲ یا ۳ ماهه صادر می کنند. این هم نوعی کسب و کار جدید مزدوران حکومتی است.

سرکوب و یورش جدید حکومت به زنان در سطح شهر تهران به بهانه بی حجابی که از اول اردیبهشت ماه شروع شده همچنان با مقاومت و مخالفت و اعتراض زنان، جوانان و همه مردم در نهایت استیصال و درماندگی کامل مزدوران همچنان ادامه دارد نیروی انتظامی در بسیاری از موارد در برخورد با زنان و جوانان به ناتوانی کامل رسیده است و به همین دلیل اوپاش حزب الهی و سپاه و لباس شخصیها به میدان آمده اند بر طبق اخبار موثق در بسیاری از موارد سربازان نیروی انتظامی که حاضر به سرکوب زنان و جوانان نبوده و از این امر امتناع نموده اند از جانب فرماندهان مزدور به اضافه خدمت، زندان و دیگر تنبیهات انضباطی محکوم شده اند یکی از نکات جالب امسال این است که جوانان و زنان علنا در برابر ماموران حکومتی مقاومت و ایستادگی می کنند.

کامران پایدار 9/2/86

گزارش دریافتی از روزبه- تهران

ارسال مشروح خبر تظاهرات روز جهانی کارگر در تهران برای فراکسیون اتحاد کمونیسم کارگری و کلیه مبارزین راه سوسیالیسم در خارج از ایران

اینجا تهران است پایتخت ایران امروز سه شنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۶ مصادف با اول ماه می ۲۰۰۷ میباشد. پس از دو ماه فعالیت صمیمانه و هدفمند در قالب سازمان سربازان فراکسیون حزب کمونیسم کارگری برای ایجاد تشکلهای بزرگ و اتحاد واقعی بین دانشگاه و کارخانه و ارتباط مفید و موثر با مبارزان چپ و یا علاقه مند به برنامه یک دنیای بهتر در راه برگزاری یک تظاهرات بزرگ در سالروز جهانی کارگر سر انجام روز موعود فرارسید.

ساعت ۸ صبح بود؛ با تعداد زیادی از بچه ها از شب قبل هماهنگ کرده بودیم که در این ساعت در مقابل خانه کارگر واقع در میدان حر در خیابان کارگر حضور بهم رسانیم؛ از قبل میدانستیم که کارگرها نیز در همین ساعت قرار حرکت خود را از جلوی خانه کارگر آغاز خواهند کرد. چون این بار بر خلاف سالهای گذشته با رهبران کارگری تماس و ارتباط لحظه به لحظه داشتیم بهمت بچه های مصمم و فراکسیونی.

ساعت ۸:۱۰ بود که دیدیم سیل عظیم جمعیت میدان و خیابان جلوی خانه کارگر را احاطه کرده اند؛ خانه کارگرها در بهت و حیرت فرو رفته بودند. از دیدن این جمعیت. نیروهای انتظامی که اکثرا خواب آلود بودند مانده بودند در مقابل این جمعیت عظیم چکار کنند.

درست حدس زدید بالغ بر هفت هزار نفر گرد هم آمده بودند سخنرانی محبوب شروع نشده به

لجن کشیده شد؛ آمده بود لاقط یک ساعت حرف مفت بزند! اما در زمانی کمتر از نیم ساعت به پائین کشیده شد؛ آنقدر هو کردیمش؛ آنقدر سوت زدیم و آنقدر شعار مرگ بر حامی سرمایه دار دادیم که تریبون را ول کرد و آماده فرار شد. ما نگذاشتیم قصر در برود و کتک مفصلی از طرف چند کارگر خشمگین نوش جان کرد و رفت در ماشین خود و آنرا از صحنه دور کردند.

حالا تریبون و خیابان و فضای ایجاد شده در اختیار و محاصره مردم و کارگران بود؛ نیروهای انتظامی که کاملا گول خورده بودند از روزها قبل و طبق فراخوانها و بیاتیه ها که خودمان نوشته بودیم؛ که در بین آنها ایجاد شک و تردید کنیم؛ رفته بودند سمت مجلس و میدان بهارستان اما غافل از اینکه حرکت ما به سمت ورزشگاه امجدیه و میدان ۷ تیر انجام میشد؛ ما این کار را با هماهنگی بچه های کارگری انجام دادیم و واقعا نتیجه داد. حالا که میدیدیم نیروهای امنیتی و ضد شورش خیلی کم هستند و رفته اند سمت میدان بهارستان دنبال نخودسیاه؛ حرکت کردیم سمت ۷ تیر.

حالا دیگه ۹ صبح گذشته بین ۹ تا ۱۰ صبح به میدان انقلاب رسیدیم و از آنجا از طریق خیابانهای انقلاب؛ ۱۶ آذر؛ بلوار کشاورز و خیابان کریم خان خود را به میدان ۷ تیر و استادبوم امجدیه رساندیم. در این مسیر این شعارها داده شد:

سوسیالیسم بپا خیز برای رفع تبعیض

آزادی؛ برابری این است شعار مردمی

وزیر بی لیاقت استعفا استعفا قرار داد موقت ملغا باید گردد

آزادی؛ برابری حکومت کارگری

کارگر؛ دانشجو انقلاب انقلاب سوسیالیسم حق مسلم ماست

در طول مسیر گارد ویژه موتور سوار و نیروی انتظامی به ما حمله کرد؛ ما از کوچه ها و پیاده رو ها بسمت جلو حرکت میکردیم و میدویدیم تا درگیر نشویم. آنها که دیدند نسبت به ما کمتر هستند به خیابان کریم خان آمدند. با گذاشتن موانع آهنی صفوف ما را از هم گسستند.

حالا ۱۰ صبح است و دیگه کلی نیروی انتظامی و گارد ویژه ریخته اند وسط تظاهرات و دارند مردم و کارگران را میزنند و پراکنده میکنند. پلاکارد زنده باد فراکسیون و فراکسیون پیروز است توسط بچه ها بالا برده شد و این اتفاق دقیقا روی پل کریم خان صورت گرفت. نیروها به ما حمله ور میشوند؛ ما پلاکاردهای سرخ را بالا میآوریم و شعار سوسیالیسم بپا خیز را میدهیم و فرار میکنیم؛ اینجاست که برای اولین بار بعد از ضرب و شتم نیروهای نظام اسلامی انسجام خود را حفظ میکنیم و با چنگ و دندان خودمان را به استادیوم و میدان ۷ تیر میرسانیم.

حالا دیگه ساعت نزدیک ۱۱ صبح است و ما داریم سرود یار دبستانی را میخوانیم و دست توی دست کارگران میگذاریم. از این ساعت به بعد حملات نیروهای رژیم آنچنان گسترده میشود که جایی برای ماندن نیست و با باتوم و مشت و لگد به ما حمله میشود اگر نرویم. این بود آنچه من امروز دیده ام. ما پیروز شدیم؛ کمونیسم کارگری پیروز شد؛ فراکسیون پیروز شد؛ دانشگاه و کارخانه پیروز شد. زنده باد همه مان. *

ادامه گزارش اجتماع معلمان مریوان

مبارزو همیشه حاضر در صحنه مبارزه حمایت کنیم و پا به پای آنها در صحنه حاضر باشیم و حمایت کامل خودمون رو از آنها اعلام کنیم.

به امید اینکه دیگر در روز معلم به جای اینکه شاهد تشکر و تقدیر از معلمان باشیم شاهد صحنه های تجمع اعتراضی نباشیم.

خبرنگار آزاد

مبین دهباشی

2007/5/2

دو خبر از کامران پایدار

بنا بر اخبار منتشر شده ادارات کل آموزش و پرورش تهران طی ارسال نامه های محرمانه به مدارس از معلمان مزدور عضو بسیج آموزش و پرورش خواسته اند تا با ادارات کل هماهنگی های لازم را بعمل آورند ظاهرا تصمیم بر این است تا معلمان اوباش و فالانژ عضو بسیج را گرد آورده و در یک روز معین در برابر مجلس در حمایت از دولت و ضدیت با مبارزات بر حق معلمان به میدان آورند.

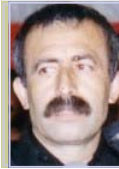
10/2/85

امروز یکشنبه ۹/۲/۸۶ بنا بر توافق قبلی کانون صنفی معلمان اکثر مدارس راهنمایی و دبیرستان تهران به حالت تعطیل در آمد در بسیاری از مدارس معلمین تصمیم تعطیل نمودن کامل مدارس را داشتند که بر اثر تهدیدات و فشارهای حراست و مسولین ادارات آموزش و پرورش معلمین در سر کلاسهای درس حاضر نشدند در برخی مناطق از جمله منطقه ۵ عوامل حکومتی بشدت معلمان را تهدید کرده اند.

کامران پایدار

با دنیای بهتر همکاری کنید. برای نشریه گزارش و خبر بفرستید. نشریه را به دست دوستانتان برسانید!

کمپین آزادی محمود صالحی حمایت سازمانهای کارگری

اردمند شما،

شارون بارو، پرزیدنت

رونوشت به:

محمد باقربولفاتح بیگی
دزفولی، سفیر جمهوری اسلامی
ایران در استرالیا

الکساندر دائر، وزیر امور
خارجہ استرالیا

رابرت مک کلاند، وزیر سایه
(اپوزیسیون) در امور خارجہ
استرالیا

بخش حقوق بشر و کارگری
کنفدراسیون بین المللی اتحادیه
های کارگری

این نامه اعتراضی از طریق کمیته
همبستگی با کارگران ایران- استرالیا
حاصل گردیده است.

**ترجمه و تکثیر از: اتحاد بین
المللی در حمایت از کارگران
در ایران**

27 آوریل 2007

آقای محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور جمهوری اسلامی
ایران

خیابان فلسطین تقاطع آذربایجان

تهران - ایران

**با توجه به نقض حقوق اتحادیه
در ایران و دستگیری آقای
محمود صالحی**

کنفدراسیون اتحادیه های کارگری
سوئد(ال او) نگرانی خود را از
ادامه وخیم تر شدن وضعیت

منتقل شده اند. در حالیکه تحت
قوانین جنایی ایران دوره
محکومیت در همان شهری سپری
میشود که «جنایت» مورد ادعا در
آنجا رخ داده است.

همانطور که شواهد در جریان
صدور حکم دادگاه تجدید نظر
کردستان نشان می دهد، آقای
صالحی به روشنی مورد هدف
دایمی و سرکوب سیستماتیک
دستگاه قضایی کشور شما بوده
است. همانطور که شما می دانید
آقای محمود صالحی به علت
فعالیت های مشروع اتحادیه ای و
بوژه برگزاری اول ماه بارها
دستگیر و زندانی شده است. برای
نمونه میتوان به این موارد زندانی
شدن اشاره داشت: در سال 1986
بمدت 3 سال، در 1995 بمدت 75
روز، سال 2000 بمدت 10 ماه،
و دستگیری و بازداشت سال
2004 برای سازماندهی اول ماه
مه در شهر سقز.

از طرف فعالین اتحادیه ای در
جهان به شما آقای رئیس جمهور
تاکید می کنم برای آزادی فوری
محمود صالحی و الغای
محکومیت ایشان یک بار برای
همیشه مستقیماً دخالت نموده و
همه اتهامات علیه ایشان و دیگر
فعالین اتحادیه ای مربوط به
«هفت نفر سقز» را بدون قید
و شرط و بطور دایم پایان داده و
نیز به سرکوب دولتی حقوق
اتحادیه ای در ایران خاتمه دهید.

تا هنگامی که دولت شما از حقوق
بنیادی و برسمیت شناخته شده
کارگری در جهان پیروی نمی
کند، و نیز به وظایف خود به
عنوان عضو سازمان جهانی کار
در حمایت از حقوق کارگری عمل
نمی نماید، جنبش جهانی اتحادیه
های کارگری به اعتراض خود
علیه این سرکوب ها ادامه خواهد
داد.

شورای اتحادیه های کارگری
استرالیا خواستار پاسخ فوری شما
به این مسئله می باشد.

**نامه اعتراضی رئیس شورای
اتحادیه های کارگری استرالیا
به محمود احمدی نژاد**

۱۸ آوریل ۲۰۰۷

جناب آقای محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران

تهران، ایران

شماره فکس: (0098216495880)

موضوع: دستگیری محمود
صالحی در ۹ آوریل ۲۰۰۷ و
دیگر فعالین اتحادیه ای

آقای رئیس جمهور عزیز،

از طرف 2 میلیون عضو شورای
اتحادیه های کارگری استرالیا،
بار دیگر بدنبال نامه ام در 21
مارچ، وخیم شدن وضعیت اتحایه
های کارگری و حقوق پایه ای
انسانی را در جمهوری اسلامی
ایران محکوم می کنم.

شورای ما مطلع شده است که
آقای محمود صالحی، عضو کمیته
بنیانگذار انجمن صنفی کارگران
خباز در شهر سقز(استان
کردستان) و عضو بنیانگذار و
سخنگوی کمیته هماهنگی برای
ایجاد تشکل های کارگری، مجدداً
در روز 9 آوریل 2007 به هنگام
کار در دفتر انجمن کارگران
خباز دستگیر شده و پس
از احضار به دادگاه به زندان
مرکزی سقز منتقل می شود.

آقای رئیس جمهور، شورای
اتحادیه های کارگری استرالیا
دستگیری و محکومیت ناعادلانه
محمود صالحی را با قدرت تمام
محکوم می کند. ما همچنین
نگران وضعیت جسمانی آقای
صالحی هستیم که همه می دانند
مبتلا به بیماری کلیه اند. بنابر
تجربیات گذشته ما نیز نگران
محرومیت ایشان از کمکهای
پزشکی در هنگام بازداشت
هستیم. افزون بر اینها، این قابل
درک نیست که چرا آقای صالحی
به شهر شدیداً نظامی شده سقز

اتحادیه کارگران و دیگر پایه ای
ترین حقوق بشر در جمهوری
اسلامی ایران، ابراز می دارد.

در دو هفته گذشته گزارشات
روزانه ای به دست ما رسیده
است که دولت جمهوری اسلامی
اقدام به دستگیری فعالین
اتحادیه ای و کارگری در شهرهای
مختلف ایران کرده است.

اتحادیه سراسری کارگران سوئد
(ال او) نگرانی خود را از
سرکوب متداوم کارگران و
دستگیری آقای محمود صالحی،
یکی از بنیانگذاران انجمن
کارگران خباز در شهر سقز
(استان کردستان) و همچنین
بنیانگذار و سخنگوی کمیته
هماهنگی برای ایجاد تشکلهای
کارگری که دوباره روز دوشنبه
9 آوریل 2007 در محل
کارش دستگیر و به دادستانی
فراخوانده و بعد به زندان انتقال
داده شده است، ابراز می دارد.

من از طرف اتحادیه سراسری
کارگران سوئد (ال او) که حدوداً
2 میلیون کارگر را در سوئد
نماینده می کند خواستارم که شما
آقای رئیس جمهور در این قضیه
مداخله کنید، و ما از شما
میخواهیم که محمود صالحی را
فورا آزاد نمایید و حکم ایشان و
دیگر همکاران اتحادیه ای شان را
یکبار و برای همیشه و بدون هیچ
قید و شرطی لغو کنید.

سخنگوی اتحادیه سراسری
کارگران سوئد
وانیا لوندبی ودین

به مناسبت بزرگداشت روز جهانی کارگر برگزار میگردد:

شب همبستگی با کارگران ایران

An Evening of Solidarity with Workers in Iran

زمان: یکشنبه ۱۳ مه، ساعت ۷ تا ۹:۳۰ بعد از ظهر

Sunday, May 13, 2007 – 7:00 to 9:30 p.m.

مکان: North York Civic Centre (Mel Lastman Square)

Council Chambers, Lower Level (below lobby) 5100 Yonge St.

برای اطلاعات بیشتر، لطفاً با شماره تلفن ۴۱۶-۸۲۵-۴۷۴۴ و یا
ایمیل

info@workers-iran.org تماس حاصل نمایید.

آذر ماجدی در مناظره رادیو 4 بی بی سی:

یورش به زنان محکوم است!
"مبارزه با بدحجابی" در آستانه
اول مه

چند روز از اجرای طرح مبارزه با بدحجابی میگذرد. طبق گزارشات خود رژیم طی چهار روز 150 هزار نفر "در مبارزه با بدحجابی و ناهنجاری های اخلاقی" در تهران دستگیر شده اند. پلیس های مخفی و علنی، خواهران زینب و حزب اللهی شهر را به اشغال درآورده اند و مردم، بویژه زنان را مورد اذیت و آزار قرار میدهند. هر که بدحجاب بنظر برسد بازداشت و جریمه میشود و مورد توهین و بی حرمتی قرار میگیرد.

یورش اخیر رژیم اسلامی چند روزی پیش از اول ماه مه آغاز شده است. معمولاً این تعرضات کمی پیش از 18 تیر آغاز میشود، تا فضای وحشت و رعب را پیش از 18 تیر در جامعه حاکم کنند. اما امسال رژیم تعرض را به جلو انداخته است. در هراس از یک اول ماه مه گسترده و اعتراضی تعرض حجاب را قبل از اول ماه مه آغاز کرده است. 16 آذر و 8 مارس به رژیم نشان داده است که با اول مه باید جدی تر مقابله کند. جالب اینجاست که از یک سو به جامعه تعرض میکنند، و طبق معمول همیشگی، این تعرض با یورش به زنان آغاز میشود. و از سوی دیگر تلاش میکند جنبش کارگری را آرام کند و اول مه را تعطیل اعلام میکند.

این ترفندها و تحرکات بیانگر استیصال رژیم اسلام در مقابل مبارزات رو به اوج و رادیکالیزه شده مردم است. فشار مبارزات اعتراضی جنبش حقوق زن، جنبش کارگری، جنبش دانشجویی و خلاصی فرهنگی هر روز دایره مانور را بر رژیم تنگ تر میکند. تعرض یکی پس از دیگر سازمان داده میشود. مردم اما وقعی نمیگذارند. عملاً به تهدیدات

هر تعبیری از قانون شریعه ضد زن است!

کماندویی زنان را تعلیم میدهد.

جنی مورئی (Jenni Murray) برنامه ساز بی بی سی با این سوال آغاز کرد: آیا قانون شریعه زن ستیز است؟ آنیا خان با ارجاع به تعابیر مختلف از اسلام اعلام کرد که شریعه زن ستیز نیست. آذر ماجدی اعلام کرد که تعابیر مختلف شریعه همگی زن ستیز اند، به این خاطر که اسلام و قران زن ستیز اند. وی سپس به تعابیر مختلف اسلام در ایران، عربستان سعودی، سودان، الجزایر و افغانستان اشاره کرد و گفت که این قانون شریعه است.

جنی مورئی پرسید پس چگونه زنان از آن دفاع میکنند؟ آذر ماجدی گفت که پاسخ این سوال سیاسی است. جنبش اسلام سیاسی توانسته در میان بخشی از مردم منطقه و حتی محیط های اسلامی در غرب بعنوان ایدئولوژی رهایی بخش ظاهر شود و بویژه نسل جوان را در متن وضعیت عراق و حمله به عراق، حمله اسرائیل به لبنان و تحت عنوان مبارزه ضد امپریالیستی بخود جلب کند. اکنون حجاب سیاسی است. یک بیرق سیاسی است.

بحث دوباره به مختصات عریان ضد زن قران کشیده شد و آذر ماجدی به مساله تعدد زوجات، حجاب اجباری برای زنان و توصیه به مردان برای کتک زدن زنان اشاره کرد. آنیا خان ابتدا این دستورات را منکر شد و فقط زمانی که آذر ماجدی تاکید کرد که این عین سوره نسا در قران است، مجبور شد که با توجهات بسیار و با اکراه بر صحت آن تائید بگذارد.

جریان اسلامی میکوشد که از طرق مختلف قدرت را به دست گیرد. وضعیت عراق و افغانستان یک نمونه تراژیک این واقعیت است. در پاکستان طالبان و اسلامیت ها دست به تعرض زده اند. و در غرب نیز باصطلاح روشنفکران اسلامیت تلاش

روز پنجشنبه 26 آوریل برنامه "ساعت زنان" رادیو 4 بی بی سی مناظره ای پیرامون "آیا قانون شریعه ضد زن است؟" میان آنیا خان، حقوقدان در قوانین مدنی و اسلامی و آذر ماجدی، رئیس سازمان آزادی زن برگزار کرد.

فشار جنبش اسلام سیاسی در اسلام آباد، پایتخت پاکستان، برای اجرای کامل قانون شریعه زمینه تشکیل این مناظره بود. اخیراً دختران محصل در مدرسه جمیع الحفسا مسلحانه این مدرسه را اشغال کرده و خواهان اجرای قانون شریعه هستند. (گفته میشود این مدرسه وابسته به القاعده است). گزارشات حاکی از این است که حدود 3000 زن برقع پوش مسلح یک کتابخانه کودکان و 5000 مرد مسلح مدرسه را اشغال کرده اند.

اخیراً دسته های زنان برقع پوش مسلح به چند فاحشه خانه، مغازه های ویدئو فروشی و به چند آرایشگاه، به این دلیل که آنها غیراسلامی هستند حمله کرده اند. زنی را که صاحب یک فاحشه خانه است دزدیده و به زور در یک کنفرانس مطبوعاتی مجبور به اظهار ندامت کرده اند. این دسته جات سیاه حزب اللهی مشروب فروشی ها را نیز تهدید کرده اند.

دولت پرویز مشرف در حال تعلیم واحد های کماندوی زنانه ضد تروریست برای حمله به مدرسه و مسجد سرخ است. 150 زن در این دوره تعلیم دیده اند. طنز جالب این است، که رئیس کالج تعلیم نظامی اعلام کرده است که این دانشجویان زن در بسیاری رشته ها از مردان بهتر هستند و با نتایج بهتری دوره آموزش نظامی را گذرانده اند. در حالیکه اسلامیت ها حملات تروریستی خود علیه زنان را به سبک طالبان سازمان داده اند، دولت اسلامی پاکستان نیز واحد های

و تلاش های ارباب رژیم بی اعتنا هستند. زنان به همان شکل سابق لباس می پوشند، آرایش میکنند و به خیابان می آیند. درست زمانی که سوت یورش حجاب زده شده، دانشجویان در دانشگاه های مختلف علیه حجاب و آپارتاید جنسی اعتراض و تحصن سازمان میدهند.

اوضاع رژیم آنچنان بهم ریخته است که بر سر همین تعرض حجاب اختلافات در بین هیات حاکمه بالا گرفته و در رسانه ها انعکاس پیدا کرده است. همان اختلاف قدیمی: جناحی این برخوردها را تندروانه و تحریک کننده اعتراض مردم میدانند و جناح دیگر بر این عقیده است که اگر جلوی بدحجابی را نگیرد، تمام ارکان رژیم متزلزل خواهد شد و به همین خاطر به بدحجابی بعنوان یک مساله "امنیتی" برخورد میکند.

مبارزه با حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی یک جبهه نبرد مهم علیه رژیم اسلامی است. جنبش آزادی زن با این سلاح مدتها است که به جنگ رژیم ضدزن اسلامی رفته است. سازمان آزادی زن حملات و یورش به زنان را بخاطر بی حجابی و بدحجابی شدیداً محکوم میکند و از کلیه انسان های آزادیخواه میخواهد که به رژیم اسلامی بخاطر این خشونت عریان اعتراض کنند. سازمان آزادی زن مبارزه ای بی امان برای آزادی زن و علیه حجاب اسلامی و آپارتاید جنسی را به پیش می برد. به سازمان آزادی زن بپیوندید!

نه به حجاب!

نه به آپارتاید جنسی!

زنده باد آزادی زن!

سازمان آزادی زن

25 آوریل 2007

www.azadizan.com

مصاحبه آذر ماجدی با بی بی سی ...

میکنند که با توسل به دموکراسی طلبی حاکم با استفاده از استدلالات ریاکارانه ای مثل "خود مردم میخواهند" و "این اعتقاد مردم است" حرکات تروریستی و خشونت های این جنبش سیاه را توجیه کنند. استفاده از زنان برای خاموش کردن صدای مدافعین حقوق زن یکی از ترغیب های است که جمهوری اسلامی همیشه بکار گرفته است. طالبان از جمهوری اسلامی آموخته است.

سازمان آزادی زن با تمام قوا علیه جنبش اسلام سیاسی مبارزه میکند و از هر فرصتی برای افساء و عقب نشاندن این جنبش ارتجاعی، جنایتکار و زن ستیز استفاده میکند. این اولین بار نیست که زنان در جلوی صف زن ستیزان بحرکت درآمده اند. پاسخ نهایی و دندان شکن به این جنبش در دست جنبش آزادی زن در ایران است. جنبش آزادی زن با مبارزه قاطع خود علیه رژیم اسلامی، موفق خواهد شد که کل جنبش اسلام سیاسی را به حاشیه براند. سازمان آزادی زن گردانی از این جنبش است و قاطعانه برای آزادی بی قید و شرط زنان و برابری کامل زن و مرد، برای یک نظام سکولار، آزاد و برابر مبارزه میکند. آینده از آن ماست.

ستم بر زن موقوف!

نه به حجاب!

نه به آپارتاید جنسی!

زنده باد آزادی زن!

سازمان آزادی زن

26 آوریل 2007

www.azadizan.com

جان دلارا دارابی در خطر است!

به یاری دلارا بشتابیم!

طبق گفته وکیل دلارا دارابی، آقای خرمشاهی، حکم قصاص دلارا دیروز مورد تأیید قرار

گرفته است. این یک جنایت آشکار است. دلارا بارها اعلام کرده است که جنایتی مرتکب نشده و بخاطر کمک به دوست پسرش به قتل اعتراف کرده است. دلارا زمان دستگیری فقط 17 سال داشت. یک کمپین گسترده بین المللی برای نجات دلارا سازمان یافته است. تلاش های بسیاری برای آزادی او انجام گرفته است. پدر دلارا به سازمان های بین المللی حقوق بشر متوسل شده و از آنها کمک طلبیده است. رژیم اسلامی اما دگر بار حکم قصاص دلارا تأیید کرده است.

سازمان آزادی زن قاطعانه این حکم جنایت کارانه را محکوم میکند و از کلیه انسان های آزادیخواه و انسان دوست میخواهد که به این حکم سریعاً اعتراض کنند. ما تاکنون موفق شده ایم تعدادی انسان را از اعدام و زندان نجات دهیم. آزادی نازنین فاتحی آخرین نمونه این تلاش انسان دوستانه بین المللی است. باید به این تلاش ادامه دهیم و برای آزادی دلارا دارابی با تمام قوا بکوشیم.

اعدام و قصاص ملغی باید گردد!

زنده باد آزادی و برابری!

سازمان آزادی زن

26 آوریل 2007

www.azadizan.com

نشریه آزادی زن

را بخوانید و بدست فعالین جنبش آزادی زن برسانید.

آزادی زن

معیار آزادی

جامعه است!

از: اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران به: کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری

12 اردیبهشت ماه 1386

با دروهای فراوان

دوستان و همکاران گرامی

اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران را صمیمانه به همه شما همکاران گرامی تبریک میگوئیم.

همانطوریکه مستحضردید دیروز اول ماه مه بود. ما کارگران در ایران نیز، همچون کارگران سراسر جهان، در شهر های مختلف ایران اقدام به بزرگداشت این روز کردیم. در شهر سنندج مراسم اول ماه مه با شرکت 300 نفر از کارگران کارخانه های این شهر که اکثر آنها عضو این اتحادیه می باشند برگزار شد. از همان ابتدای مراسم نیروهای امنیتی و انتظامی به کارگران شرکت کننده در مراسم یورش آورده و کارگران را بشدت مورد ضرب و شتم قرار دادند در این یورش زانوی چپ شیت امانی رئیس هیئت مدیره این اتحادیه بشدت آسیب دید و نامبرده روانه بیمارستان شد. به دنبال این وضعیت کارگران به سمت میدان آزادی شهر سنندج دست به راهپیمایی زدند که هم در طول مسیر و هم در میدان آزادی با باتوم و گاز فلفل مورد تهاجم نیروهای امنیتی قرار گرفتند. در این تهاجم دهها تن از کارگران زخمی و جمع دیگری نیز بازداشت شدند. همچنین به خانواده های کارگران بازداشتی نیز رحم نکرده و تعدادی از آنها را نیز که برای خبر گرفتن از همسران و برادران خود به کلانتری 12 سنندج مراجعه کرده بودند بازداشت کرده و خواهر صدیق کریمی از اعضای هیئت مدیره این اتحادیه را بشدت مورد ضرب و شتم قرار دادند.

از طرف دیگر امروز مورخه 12/11/1386 هنگامی که شیت امانی به همراه خواهر صدیق

کریمی جهت شکایت از یکی از ماموران به دادگاه مراجعه کرده بود همانجا توسط ده نفر مامور که از بیرون دادگاه به آنجا وارد شده بودند با خشونت بازداشت شد. بنا به اخبار رسیده به این اتحادیه مامورین امنیتی با لباس شخصی به دنبال دستگیری و آزار و اذیت سایر اعضای هیئت مدیره این اتحادیه در شهر سنندج هستند.

همچنین به خانواده هیچیک از کسانی که از دیروز بازداشت شده اند اجازه ملاقات داده نشده و کارگران بازداشتی در نقطه ای نا معلوم تحت بازداشت قرار دارند.

اسامی کارگرانی که تا کنون ما از بازداشت آنها کسب اطلاع کرده ایم به شرح زیر است:

شیت امانی رئیس هیئت مدیره اتحادیه - صدیق کریمی عضو هیئت مدیره اتحادیه- اقبال لطیفی - یدالله مرادی - نجمه الدین رجبی - فاروق گویلی- انور مفاخری - صدیق امجدی - حبیب الله کلکانی - محی الدین رجبی - صدیق صبحانی.

افراد فوق از کارگران اخراجی و تعلیقی مراکز کارگری در شهر سنندج بوده و همگی عضو این اتحادیه می باشند.

دوستان

دولت جمهوری اسلامی ایران علیرغم توافق در سال 1382 در سازمان جهانی کار برای اجرای مقاله نامه های 87 و 98 ، بطور مکرر و با خشونت مانع ایجاد تشکلهای مستقل کارگری در ایران است و به کارگران اجازه برگزاری مراسم مستقل در این روز را نمیدهد. این اتحادیه به مناسبت اول ماه مه برای برگزاری راهپیمایی در شهر سنندج

اعتصاب معلمان مجددا شروع شد

اطلاعیه شماره ۳۴، اعتراض

معلمان

معلمان در تجمعات سراسری
امروز خواهان آزادی همکاران
خود شدند

معلمان در روزهای آینده نیز
دست به اعتصاب و تجمع خواهند
زد

بسیاری از مدارس راهنمایی و
دبیرستان در اعتصاب هستند

امروز ۱۲ اردیبهشت روز معلم بنا به قرار قبلی دست به اعتصاب زدند و در مقابل ادارات آموزش و پرورش در شهرهای مختلف تجمع کردند. معلمان خواهان آزادی فوری همکاران خود، لغو احکام انفصال از خدمت و پاسخگویی به مسائل خود شدند.

در تهران حدود ششصد نفر از معلمان از ساعت ۹ صبح مقابل ساختمان آموزش و پرورش تهران دست به تجمع زدند و با شعار معلم زندانی آزادی باید گردد به جمهوری اسلامی اعتراض کردند. در این تجمع معلمان اعلام کردند که اگر معلمان زندانی آزاد نشوند، روز شنبه ۱۵ اردیبهشت در مقابل دادگاه انقلاب واقع در خیابان شریعتی نیش خیابان معلم تجمع خواهند کرد. و اگر باز هم پاسخ نگیرند از روز یکشنبه ۱۶ اردیبهشت هرروزه در مقابل ساختمان آموزش و پرورش جمع خواهند شد. نیروهای انتظامی در محل بودند اما تا لحظه دریافت گزارش درگیری صورت نگرفته است. بسیاری از مدارس راهنمایی و دبیرستان تهران و برخی شهرستانها امروز در اعتصاب به سر میبرند.

در کرمانشاه، از ساعات اولیه

اطلاعیه شماره ۳۶، اعتراض

معلمان

تجمع پرشور و قدرتمند معلمان
در سنندج

معلمان سرکوب کارگران در روز
اول مه را شدیداً محکوم کردند و
خواهان آزادی کارگران زندانی
شدند

امروز بیش از ۱۷۰۰ نفر از معلمین شهرهای مختلف کردستان در مقابل اداره آموزش و پرورش سنندج تجمع کردند و خواهان آزادی فوری معلمان زندانی و سایر مطالبات بحق خود شدند. تجمع معلمان از ساعت ۹ تا ۱۲ ظهر بطول انجامید و نیروهای انتظامی علیرغم اینکه محل را به محاصره خود درآورده بودند تا مانع پیوستن بیشتر مردم به این تجمع شوند اما جرات درگیری با معلمان را نداشتند و از هرگونه درگیری خودداری کردند. در تجمع پرشور معلمان، دهها پلاکارد به چشم میخورد و بر پلاکارد بزرگی نوشته شده بود **علم را نمیتوان زندانی کرد، زندانیان را آزاد کنید.**

در تجمع امروز تعداد زیادی از معلمان به نمایندگی از معلمان شهرهای مختلف سخنرانی کردند و بر خواستههای خود پافشاری کردند. سخنرانان سرکوب کارگران در مراسم اول مه را شدیداً محکوم کردند و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه دستگیرشدگان شدند. معلمان گویی آمده بودند تا پاسخ سرکوب کارگران در روز اول مه را بدهند. پیام پیمان نودینیان، معلم تبعیدی از سنندج، نیز توسط یکی از معلمان حاضر در این میتینگ قرائت شد. بیانیه ۱۴ ماده ای معلمان نیز قرائت شد که مورد استقبال قرار گرفت.

از بیجار، دهگلان، بوکان، مریوان، کامیاران، قروه، سقز و دیواندره در تجمع امروز سنندج حضور داشتند. تعدادی از

کارمندان آموزش و پرورش و نیز معلمان بازنشسته نیز در تجمع امروز حضور داشتند. همچنین تعدادی از معلمان اخراجی در تجمع بزرگ امروز خواهان بازگشت به کار شدند. لازم به توضیح است که ۱۰۵۱ نفر از معلمان بدنبال لشکرکشی رژیم به کردستان در سالهای بعد از انقلاب از کار اخراج شدند که همچنان خواهان بازگشت به کار و دریافت غرامت هستند.

یکی از سخنرانان گفت ما هفته معلم نداریم، ما میخواهیم روز جهانی معلم را همزمان با معلمان سایر کشورها جشن بگیریم.

لازم به توضیح است که امروز بسیاری از مدارس سنندج و شهرهای دیگر تعطیل بود.

زنده باد اعتصاب و مبارزه
معلمان

مرگ بر جمهوری اسلامی

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران

۲ مه ۲۰۰۷، ۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۶

قطعهنامه‌ی پایانی تجمع
فرهنگیان استان کردستان

12 اردیبهشت 86

همکاران ارجمند،
فرهنگیان فرهیخته

چندین سال است که معلمان ندای حق طلبی و عدالتخواهی خود را از طریق روشهای مدنی و قانونی به گوش تمامی مسئولان رسانده‌اند. اما متأسفانه هیچ اراده‌ای از سوی دولتمردان جهت کاستن آلام معلمان مشاهده نشده و با توسل به راهکارهای مقطعی نه تنها سعی در حل مصائب نموده بلکه بر حجم آنها نیز افزوده‌اند. و بهترین راه حل را پاک کردن صورت مسئله

صفحه ۱۶

حزب کمونیست کارگری ایران

۲ مه ۲۰۰۷، ۱۲ اردیبهشت
۱۳۸۶

قطعه‌نامه معلمان سندج

و پرداختن به مسائل جانبی دانسته‌اند. در ماه‌های اخیر فشارهای متعددی از سوی دولت مهرورز و عدالت محور متوجه معلمان شده است.

متأسفانه بسیاری از معلمان روزهای جشن سال نو را در زندان به سر بردند و خانواده‌هایشان انتظاری تلخ را آزمودند.

اما معلمان حتی لحظه‌ای نسبت به آموزش دانش آموزان ترك مسئولیت ننمودند. و وظیفه‌ی خود را تا پای جان پاس داشتند. و بر سیاه‌ترین تخته‌ها، امید به فردا را در دل نوباوگان و دانش آموزان زنده نگه داشتند. همان بس که تمامی انسانهای آزاده از کلاس معلم برخاسته‌اند. ما ضمن تاکید بر اینکه هدف ما از تحصن ضربه زدن به دانش آموزان نیست و اعلام اینکه بخش مهمی از خواسته‌های ما تغییر ساختار نظام آموزشی است، از شما همکاران گرامی انتظار داریم که اهداف ما را بیشتر تبیین نمایید تا تمام ابهامات اولیاء دانش آموزان برطرف گردد.

ما ضمن تایید بیانیه‌های سابق شورای هماهنگی، اهم خواسته‌های خود را به شرح زیر اعلام می‌کنیم:

1- ما فرهنگیان استان کردستان همبستگی کامل خود را با تمام معلمان ایران اعلام داشته و خود را ملزم به پشتیبانی از بیانیه‌های سراسری شورای هماهنگی می‌دانیم.

2- ما هرگونه تبعیض و نابرابری را محکوم نموده و خواهان رفع کامل تبعیض و اجرای عدالت اجتماعی در آموزش و پرورش می‌باشیم.

3- ما خواستار تغییرات اساسی در نظام آموزشی و تبدیل آن به یک سیستم آموزشی مدرن و کارآمد هستیم.

4- ما داشتن فضای

آموزشی مناسب یعنی کلاسهای مجهز به تمام وسایل کمک آموزشی و براساس استانداردهای جهانی را از حقوق کودکان و دانش آموزان دانسته و معتقدیم که پایمال نمودن این حق لطمات جبران ناپذیری را بر پیکره‌ی آموزش وارد می‌سازد.

5- امنیت شغلی از انسانی‌ترین حقوق اجتماعی معلمان است پس هرگونه استخدام پیمانی، شرکتی، و قراردادی را مغایر با این اصل دانسته و محکوم می‌کنیم.

6- ما خواستار اصلاح نظام گزینش فعلی و تبدیل آن به گزینش علمی برای معلمان بوده چراکه گزینش کنونی، افراد را به محافظه‌کاری، انفعال و بی‌انگیزگی سوق می‌دهد.

7- ما خواستار رفع تبعیض و اتهام از همکاران عزیزمان آقایان پیمان نودینیان و فرزند اسدپور هستیم.

8- ما خواهان پایان دادن به فضای پلیسی در آموزش و پرورش و آزادی بی‌قید و شرط معلمان دربند بوده و از تمامی همکاران با تمام توان حمایت و پشتیبانی می‌نماییم.

9- ما خواهان اجرای لایحه‌ی مدیریت خدمات کشوری بصورت کامل و جامع از تاریخ 1/1/86 می‌باشیم.

10- انعکاس رسانه‌ای اعتراضات و خواسته‌های فرهنگیان از حقوق مسلم ماست. ما ضمن محکوم کردن سکوت رسانه‌ها و مطبوعات نسبت به بازتاب اعتراضات فرهنگیان، حق انجام مصاحبه را برای فعالین صنفی محفوظ می‌دانیم.

11- ما خواهان نهادینه کردن نظام مدیریت انتخابی در سطح مدارس بوده و همچنین تسری آن به مدیریت مناطق و استان را خواستاریم.

12- ما خواهان رفع هرگونه محدودیت از فعالیت تشکلهای صنفی فرهنگیان بوده و بسط آزادی بیان و نقد را در آموزش و پرورش خواستاریم.

13- در روزهای جاری مدیریت ناحیه یک سندج با ارسال بخشنامه‌ای به مدارس سعی در

ایجاد تردید و دودلی در بین همکاران نموده و مدیران را وادار به ارسال اسامی متحصنین نموده است. ما ضمن محکوم کردن این برخورد اعلام می‌داریم در صورت برخورد با همکاران ما ناچار به صدور بیانیه بوده و مسئولیت آن برعهده‌ی مدیریت ناحیه یک خواهد بود.

14- ما صدور هرگونه احکام تنبیهی از جمله انفصال خدمت برای فعالین صنفی را حربه‌ای جدید در جهت ضربه زدن به آموزش و پرورش دانسته و محکوم می‌نماییم.

از تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی، دانشجویان، کارگران، دانش آموزان و کسانی که از ما حمایت کردند بسیار سپاسگزاریم

گزارش تجمع اعتراضی معلمان مریوان در روز معلم

امروز چهارشنبه 12 اردیبهشت 86 روزی که توسط جمهوری اسلامی روز معلم نامیده می‌شود بار دیگر فرهنگیان همیشه حاضر در صحنه مریوان در مقابل اداره آموزش و پرورش شهرستان مریوان کلاسهای درس را تعطیل کرده و به تجمع اعتراضی پرداختند. در این تجمع که حداقل 1000 نفر از فرهنگیان مریوان حضور داشتند فرهنگیان مریوان به وضعیت موجود و فضای حاکم بر جامعه فرهنگی و خفقانی که بر آنها تحمیل شده است اعتراض نمودند. همچنان قابل ذکر است که نیروهای امنیتی رژیم از دور و نزدیک این تجمع را زیر نظر داشتند و دنبال کوچکترین روزنه برای نفوذ در این تجمع و برهم زدن آن داشتند.

در این تجمع که فرهنگیان غیور مریوان با حضور پر شور خود تمامی نظر‌ها رو به خود جلب نموده بودند یک بیانیه نوشته و توسط یکی از فرهنگیان برای جمعیت حاضر قرائت شد و مورد تشویق حاضرین قرار گرفت که متن این بیانیه به صورت زیر است:

بیانیه‌ی معلمان شهرستان مریوان در پایان تجمع روز چهارشنبه 12 اردیبهشت ماه 86

ما معلمان متحصن در این جا جمع شده ایم تا یک بار دیگر متحد و همصدا به ترتیب زیر پای بر خواسته‌های خود بفشاریم:

آزاد کردن همه معلمان زندانی

رفع انفصال از خدمت و تبعید همکاران

دادن حق رای به تشکل‌های صنفی معلمان د شورای عالی آموزش و پرورش

تغییر معیارهای انتخاب معلم نمونه کشور

انتخابی کردن مدیران و مسئولین اجرایی

تاسیس بانک فرهنگیان

رفع فضای پلیسی و امنیتی و خروج نیروهای امنیتی از آموزش و پرورش و مدارس

رفع محدودیت مصاحبه با رسانه‌ها

ادغام دو وزارت خانه علوم و آموزش و پرورش

اجرای طرح نظام هماهنگ پرداخت

لغو بند 13 از مواد قانون تخلفات اداری مبنی بر صدور حکم برای همکاران از طرف نهاد متبوع بدون رسیدگی مراجع ذیصلاح

اعتراض به هتک حرمت عده‌ای از همکاران فرهنگی از طرف کمیته سوخت شهرستان مریوان

حضور قاطعانه همکاران در مقابل مجلس شورای اسلامی روز سه شنبه 18 اردیبهشت ماه 86

در پایان لازم است که ذکر کنیم همه ما موظف هستیم که از این قشر

بیانیه فراکسیون اتحاد کمونیسم کارگری؛

بسوی اتحاد صفوف جنبش کمونیسم کارگری!

هم با مسائل مختلف اجتماعی مواجه میشوند. انسجام و قدرت سازماندهی کلی جنبش ما ضعیف است. پراکندگی و دوباره کاری توان عملی و سازمانگرایانه جنبش ما را پایین آورده است. علیرغم نزدیکی و هم سرنوشتی عمومی احزاب کمونیستی کارگری موجود چه در جامعه ایران و چه در عراق، علیرغم تعلق مشترک به برنامه و افق "یک دنیای بهتر"، اساساً این احزاب در رقابت و کشمکش با یکدیگر قرار دارند که بسیار فراتر از حد فاصل سیاسی میان این جریان است. در حالیکه نیروهای جنبش ما نیازمند گسترده ترین نزدیکی ها هستند، بخش سازمانی و تحزب یافته جنبش ما به این نیاز حیاتی بی تفاوت است.

مساله گرهی دیگر مساله توان سازماندهی و هدایت و تأثیر گذاری کل جنبش ما در تحولات روزمره جامعه است. در حالیکه جامعه علیرغم قداره بندی رژیم اوباش اسلامی هر روزه شاهد اعتراض و مبارزه ای جدی ای در سطح سراسری و محلی است ما هنوز در مقام و موقعیت سازمانده و رهبر جنبش سرنگونی طلبانه توده های مردم و سایر اعتراضات اجتماعی قرار نگرفته ایم. کمونیسم کارگری نماینده بر حق کارگر و آزادیخواهی و برابری طلبی است اما علیرغم پیشروی هایمان هنوز سازمانده اصلی و رهبر این اعتراضات نشده ایم. در حالیکه کمونیسم کارگری پرچمدار آزادیخواهی، مساوات طلبی، آزاد اندیشی، عدالت اقتصادی و اجتماعی، خرافه ستیزی و ضدیت با اسلام، و آزادی و خلاصی زن در جامعه است، در شرایطی که جنبش ما بیان آرزوهای دیرینه و تاریخی مردم است، ما هنوز نتوانسته ایم به رهبر جامعه و نیروی

بخوریم، آینده تکرار همان گذشته نکبت بار سلطنتی و اسلامی در قالب و ترکیب جدید خواهد بود. شکست و پیروزی هر دو ممکن اند.

اکنون یک فرصت کم نظیر تاریخی فراهم شده است که طبقه کارگر و کمونیسم در ایران به یک قرن سلطه احزاب رنگارنگ طبقات حاکم به زندگی مردم و مقدرات جامعه پایان بدهد. این فرصت فراهم شده است تا کارگر و کمونیسم نمونه شکوهمندی از یک جامعه آزاد و برابر و مرفه و انسانی را در ایران بنا کند و در جلوی چشم تمام جهان قرار دهد. این فرصت را علیرغم مشکلات نباید از دست داد. برای ایفای این نقش تاریخی، برای سازماندهی و رهبری یک انقلاب کارگری علیه جمهوری اسلامی و سرمایه، برای تصرف قدرت سیاسی و استقرار فوری و تمام عیار یک نظام سوسیالیستی در پس تمامی پروسه محتمل سیاسی، باید موانع عدیده را از میان برداشت.

یکی از موانع حیاتی جنبش ما تفرقه و پراکندگی و رقابت سازمانی کنونی آن است. جنبش کمونیسم کارگری نیازمند سازمان واحد و یکپارچه و منسجم است. اما این جنبش امروز به لحاظ سازمانی پراکنده و نا منسجم است. انشفاق در صفوف حزب کمونیست کارگری تأثیرات مخربی بر موقعیت و توان سیاسی و سازمانی کل جنبش کمونیسم کارگری بجا گذاشته است. اما صورت مساله و معضلات مقابل جنبش ما بسیار فراتر از انسجام و یکپارچگی حزبی بخش علنی کمونیسم کارگری است. کل جنبش کمونیسم کارگری باید بتواند منسجم تر شود. در حال حاضر نیروهای گسترده و متعدد جنبش ما بعضاً پراکنده و بدون ارتباط با

میگیرد. کشمکش طبقات و جنبشهای اجتماعی بر سر اینکه چه نظامی باید بر جای رژیم اسلامی بنشیند از مدتهاست که در بطن مبارزه علیه این حکومت آغاز شده است و در پی سرنگونی رژیم اسلامی تا تثبیت حکومت بعدی ادامه خواهد یافت. در این جدال هم اپوزیسیون بورژوازی و هم جنبش کمونیسم کارگری شانس عینی پیروزی دارند.

اما کمونیسم کارگری تنها قطب سیاسی مبشر یک جامعه آزاد، برابر و مرفه در ایران است. امروز کمونیسم کارگری بعنوان یک جنبش اجتماعی، فکری، سیاسی و حزبی در طول دو دهه اخیر، برای نخستین بار توانسته است امکان واقعی حضور مستقل طبقه کارگر را بعنوان یک نیروی سوسیالیست در برابر کل احزاب و جنبشهای بورژوازی فراهم کرده و سوسیالیسم را بعنوان یک آلترناتیو واقعی در برابر جامعه قرار دهد.

کمونیسم کارگری یک جنبش عظیم و گسترده است. دامنه این جنبش و نفوذ اجتماعی بالقوه آن بسیار گسترده تر و فراتر از احزاب کمونیستی کارگری موجود است. جنبش کمونیسم کارگری نه فقط میتواند پرچمدار و سازمانده طبقه کارگر در تحولات جاری و آتی ایران باشد، بلکه در این موقعیت هست که مردم را در یک انقلاب توده ای برای آزادی و برابری و رفاه در ایران رهبری کند و به پیروزی برساند. اگر ما پیروز بشویم، و میتوانیم بشویم، آنگاه جامعه شاهد برپایی جامعه ای آزاد و برابر و مرفه و انسانی خواهد بود. جامعه ای بدون استثمار، بدون فقر، بدون طبقات بالادست و فرودست، بدون استبداد، بدون حاکمیت خرافات مذهبی و سنتها و اخلاقیات ارتجاعی، بدون نابرابری، بدون تبعیض. یک جامعه سوسیالیستی. اگر شکست

جامعه ایران در آستانه تحولات تاریخی قرار گرفته است. دوران پر تلاطم سیاسی مدتی است که آغاز شده است. دوره پیاخاستن توده های عظیم مردم برای بدست گرفتن سرنوشت خویش، دوره مصافهای تعیین کننده بر سر سهم انسانها از آزادی و رفاه و سعادت. حکومت اسلامی و نظام سیاسی در ایران، بعنوان یک نظام حافظ نکبت سرمایه داری و رژیم سیاسی استبدادی، مرتجع و ضد انسانی مورد تعرض توده وسیع مردم است. این حکومت که بزور سرنیزه و کشتار تا اینجا دوام آورده است، اکنون رو در روی نسلی از مردم است که در یک مقیاس دهها میلیونی آزادی و حقوق مدنی خود را مطالبه میکنند. حکومت اسلام و سرنیزه و سیاست سرکوب و ارباب پاسخگوی این نسل معترض نیست، نقطه سازش و تمکینی هم وجود ندارد. مردم حکم به سرنگونی رژیم اسلامی داده اند و مدتی است که دست بکار بزیر کشیدن آن هستند. روند سرنگونی و جایگزینی رژیم اسلامی میتواند مراحل گوناگون و اشکال مختلفی بخود بگیرد. جمهوری اسلامی راه خلاصی ندارد. رفتنی است!

جنبش ما برای سرنگونی رژیم اسلامی و یک پیروزی تمام عیار سوسیالیستی تلاش میکند. ممکن است در این مسیر با ایستگاههای مختلفی مواجه شویم اما مطلوب ترین حالت برای ما سرنگونی رژیم اسلامی از طریق یک انقلاب کارگری است.

تحولات امروز ایران فقط بر سر بود و نبود رژیم اسلامی نیست. آنچه امروز در ایران میگذرد تعیین میکند که فردا دهها میلیون انسان چگونه خواهند زیست. آن آینده دارد امروز ساخته میشود. انتخابی بزرگ دارد صورت

بسوی اتحاد صفوف جنبش کمونیسم کارگری!

مباحث منصور حکمت در پلنوم ۱۴ حزب کمونیست کارگری است. ما تمامی نیروهای کمونیسم کارگری را دعوت به تلاش برای فائق آمدن بر این شرایط میکنیم. ما طرحها و برنامه های مشخص خود در زمینه اتحاد صفوف کمونیسم کارگری را بزودی ارائه خواهیم کرد.

ما تلاش جدی ای را در این زمینه آغاز خواهیم کرد و تا زمانیکه امکان ناپذیری این پروژه در عمل بطور غیر قابل انکار مسجل نشود، این هدف را دنبال خواهیم کرد. حتی اگر به هدف نهایی هم نائل نشویم میکوشیم تا به بیشترین دستاورد ممکن در جهت انسجام بیشتر کمونیسم کارگری نائل آئیم.

فراخوان ما به کل نیروهای جنبش کمونیسم کارگری اینست که روی این مسئله حیاتی تعمق کنند، در این بحث شرکت کنند، و همراه ما برای اتحاد صفوف جنبش کمونیسم کارگری تلاش کنند!

زنده باد

اتحاد صفوف کمونیسم کارگری!

زنده باد منصور حکمت!

فراکسیون اتحاد کمونیسم کارگری

۲۲ آوریل ۲۰۰۷

به سازمان واحد جنبش کمونیسم کارگری راهی پر پیچ و خم است. اما آیا نمیتوان بر پراکندگی نیروهایمان در عرصه های مختلف غلبه کنیم؟ آیا نمیتوان در ۱۶ آذرها، در ۸ مارسها، در اول ماه مه ها، در روز کودک، در جشن های آدم برفیها، در کمپین های اعتراضی برای افزایش دستمزد، پرداخت حقوق معوقه و بیمه بیکاری مکفی، در کمپین برای آزادی زندانیان سیاسی، در مبارزه برای آزادی و رهایی زن، علیه حجاب، علیه اسلام، برای آزادی و برابری مشترکا و در صف واحدی مبارزه کرد؟ واقعیت این است که بسیاری از نیروهای جنبش ما در داخل کشور چنین سیاستی را دنبال میکنند. همگانی کردن این سیاستها میتواند آغاز مناسبی باشد!

باید از دوران انشاق در صفوف کمونیسم کارگری عبور کرد. باید بر ضعف توان سازمانی جنبش کمونیسم کارگری غلبه کرد. باید فاصله محبوبیت سیاسی و اجتماعی جنبش و قدرت سازمانی آن را پر کرد. پیشروی کمونیسم کارگری تنها میتواند با پرچم کمونیسم منصور حکمت متحقق شود. نقطه عزیمت و تاکید ما

بیشتر در صفوف جنبش کمونیسم کارگری هستیم. مجادلات و قطب بندیهای اغراق شده یک بیماری جنبش ماست. نوسانات و تعابیر گوناگون سیاسی که در شرایط وجود یک مرجعیت فکری و سیاسی و حزبی و پذیرفته شده میتوانست تابع خط رسمی باشد، اکنون به جدایی ها و تقابل این گرایشات و تعابیر سیاسی آنتاگونیزه منجر شده است. اما علیرغم این شرایط و جدایی ها پایه اجتماعی این جنبش، محافل متعدد کارگری و کمونیستی و فعال در جامعه بیش از هر زمان بر این ضرورت تاکید دارند و ماتریال مادی و یک نیروی فعال تغییر این وضعیت هستند.

ما قصد کمرنگ کردن اختلافات سیاسی و گرایشات متفاوت موجود و یا انکار سیاست های سکتاریستی که مصالح حزب و سازمان را در فرای مصالح عمومی جنبش کمونیسم کارگری قرار میدهد، نداریم. بر مشکلات و موانع راه واقفیم. مقاومت گرایشات موجود در جنبش مان در برابر چنین طرح و نقشه عملی را میشناسیم. بر محدودیتهای و تواناییهای همچنین ویژگی ها و تواناییهای هر بخشی نیز واقفیم. قصد براه انداختن جنبش ملامت یا خود زنی هم نداریم. ما مصمم ایم که از این موانع عبور کنیم. مسلما دستیابی

اول اپوزیسیون در سرنگونی رژیم اسلامی تبدیل شویم. فاصله میان محبوبیت و مقبولیت اجتماعی جنبش ما و توان سازمانی جنبش مان کماکان بسیار است.

جنبش ما باید بر این معضلات با قدرت و به سرعت فائق آید. زمان بی انتهایی در اختیار نداریم. مساله انسجام و یکپارچگی سازمانی جنبش ما و همچنین قدرت سازمانگری و هدایت اعتراضات جامعه و همچنین پر کردن فاصله نفوذ اجتماعی و قدرت سازمانی جنبش ما از مسائل حاد و گرهی پیشروی ماست. اما چگونه؟

راه پیشروی ساده و هموار نیست. شرایط سخت و دشوار و موانع بسیارند. مناسبات احزاب اصلی این جنبش، حزب کمونیست کارگری و حزب کمونیست کارگری - حکمتیست، بسیار دور تر از حد مطلوب نیروهایی است که علیرغم اختلاف و تعابیر سیاسی، نیروهایی در یک جنبش اجتماعی هستند. بعلاوه جنبش ما در حال حاضر فاقد یک مرجعیت فکری و سیاسی و یک خط سیاسی پذیرفته شده واحد است. پس از مرگ نابهنگام منصور حکمت ما شاهد تشتت و پراکندگی

کارگران باید اعلام کنند که این دستمزد شندرغاز را قبول نمیکند و نمیتوانند با آن زندگی کنند. هر کسی که در مریخ زندگی نمیکند و تازه آمار دستکاری شده و نادرست بانک مرکزی را هم بعنوان خط فقر مبنا قرار دهد، میبیند این سطح دستمزد زیر خط فقر رسمی و تقریبا نصف آنست. خانواده کارگری چطور باید زندگی کند؟ آیا وکلای مجلس و بچه حاجی ها حاضرند با این دستمزد یک هفته زندگی کنند؟ وانگهی چرا باید دستمزد کارگران مینایش تامین یک زندگی مرفه و مقدور نباشد؟ چرا باید همیشه طبقه کارگر و دهها میلیون مردم محکوم به زندگی زیر خط فقر باشند؟ کارگران الکتریک در کرمانشاه مبلغ ۶۰۰۰۰۰ تومان را بعنوان حداقل دستمزد اعلام کردند و باندرول آن را جهت اطلاع عموم در خیابانها قرار دادند. سال گذشته بخشهای مختلفی از کارگران رقم ۵۰۰۰۰۰ تومان را خواستند. رقم اخیر مبنایی برای حداقل دستمزد است که کارگران خودشان اعلام کردند و تازه با میزان درآمد های دولتی و غیره هنوز اختلاف نجومی دارد. همین رقم را باید کارگران در اعتراضات مختلف اعلام کنند و مصوبه وزارت کار را برسمیت نشناسند.

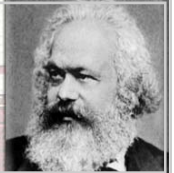
اگر کارگران اراده کنند و نیرویشان را مانند معلمان بمیدان بیاورند، جمهوری اسلامی راهی جز عقب نشینی ندارد. فعالین و رهبران کارگری باید جلو بیافتند و ضرورت واکنش فوری کارگران در صنایع مختلف را به این تصمیم مرتجعین وزارت کار و سرمایه داران و دولتشان تاکید کنند و نیروی کارگران را بمیدان بکشند. موقعیت امروز و اعتراضات گسترده جامعه این امکان و فرجه را به اعتراضات گسترده کارگری میدهد. این تلاشی برحق و مورد حمایت اکثریت جامعه و جنبشهای عدالتخواهانه است. پرچم حداقل دستمزد ۶۰۰۰۰۰ هزار تومان را برای شاغل و بیکار بازنشسته و مستخدمین دولتی بعنوان مینیمم بلند کنید و مصوبه ارتجاعی و ضد کارگری وزارت کار را توی صورتشان بکوبید!

جامعه کمونیستی یک آرزو و یک مدینه فاضله خیالی نیست. تمام شرایط پیدایش چنین نظامی، در دل همین جهان موجود سرمایه داری فی الحال فراهم شده اند. توان علمی، تکنولوژیکی و تولیدی انسان امروز چنان ابعاد عظیمی پیدا کرده است که پی ریختن جامعه ای معطوف به رفع نیازها و تامین آسایش همگان کاملا مقدور است. انقلابات الکترونیک و انفورماتیک دهه های اخیر و تحولات شگرف در ابزارها و روش های ارتباطاتی و اطلاعاتی سمعی و بصری، سازمان دادن یک جامعه جهانی و شرکت همگانی در طراحی و برنامه ریزی و اجرای امور گوناگون جامعه را پیش از پیش میسر ساخته است. بخش عظیمی از این توان تولیدی هم اکنون یا به اشکال مختلف به هدر داده میشود و یا عامدانه مصروف ممانعت از بکار بستن این امکانات در خدمت رفع نیازهای بشر میشود. اما علیرغم همه عظمت امکانات مادی جامعه، پشتوانه اساسی جامعه کمونیستی را نیروی خلاقه و زنده میلیاردها انسانی تشکیل میدهند که از اسارت طبقاتی، از بردگی مزدی، از اسارت معنوی و از خود بیگانگی و از حقارتی که نظام موجود به آنها تحمیل میکند رها میشوند. انسان آزاد، ضامن تحقق جامعه کمونیستی است.

از یک دنیای بهتر، برنامه حزب کمونیست کارگری

مركز مطالعات کمونيسم کارگری
 Web Address: <http://markazmkk.blogfa.com>
 E-MAIL: worker.communism.studies@gmail.com

مركز مطالعات اتحاد کمونيسم کارگری برگزار میکند:

موضوع

"اتحاد جنبش کمونيسم کارگری"

سخنرانان

سیاوش دانشور، نسرین رضاعلی، آذر ماجدی

مکان: آلمان، اسن

Essen, Jugend Zentrum, Papestr. 1-3

زمان: جمعه ۴ مه ۲۰۰۷

ساعت: ۶ بعد از ظهر

مسئول برگزاری جلسه: بهرام نظری نیا

تلفن تماس: 016223721634

سایت و وبلاگ فراکسیون اتحاد کمونيسم کارگری

www.for-abetterworld.com

<http://for-abetterworld.blogfa.com>

عکس صفحه اول روزنامه کیهان، دوازدهم اردیبهشت

به این سایت مراجعه کنید
www.WantedByPeople.com
 و دادنامه خود علیه رژیم اسلامی را تنظیم کنید

کمپینی برای جمع آوری ده هزار
 دادنامه!

سران و کاربدستان جمهوری اسلامی باید به جرم جنایت علیه بشریت در دادگاههای منتخب و عادلانه مردم محاکمه شوند!

پروندهای قریب سه دهه جنایت و کشتار مردم بیگناه باید ورق بخورد!

جمهوری سوسیالیستی مجازات اعدام را لغو میکند! ما انتقامجو نیستیم، فلسفه ارتجاعی "چشم در مقابل چشم" نداریم، اما حقایق باید روشن شود!

Photo: Ebrahim Noroozi

FARS NEWS AGENCY

اهداف مرکز پیگرد سران رژیم:

- ۱- جمع آوری مدارک و اطلاعات لازم از شاکیان و قربانیان رژیم،
- ۲- تدوین لیست سران و مسئولین رژیم که باید تحت پیگرد قرار گیرند،
- ۳- تنظیم کیفرخواست شاکیان علیه سران رژیم،
- ۴- ارائه مدارک حقوقی به دادگاهها و برپایی یک تریبونال بین المللی از سایت مرکز پیگرد دیدن کنید:

www.wantedbypeople.com

یک دنیای بهتر

برنامه حزب کمونیست کارگری

را بخوانید و به دوستانتان توصیه کنید!

یادداشت سردبیر...

بیرون استادبوم مارش کارگران شروع شد. پلیس و نیروی انتظامی حکومت اسلامی مانند اسلافشان در ترکیه به کارگران یورش بردند. تعدادی کارگر و دانشجو و شرکت کننده دستگیر شدند. کارگران شعار میدادند؛ "کارگر دانشجو اتحاد اتحاد"، "نیروی انتظامی خجالت خجالت"، "کارگر میمیرد، ذلت نمیپذیرد"! از شعارهای کلیدی و مهم مراسم روز کارگر از جمله؛ "کارگران جهان متحد شوید"، و "ما انرژی هسته ای نمیخواهیم" بود. این پاسخ یکجائی به رژیم اسلامی و خانه کارگر و ناسیونالیسم و میلیتاریسم بود. در سندج به مراسم کارگران یورش بردند و وحشیانه به جان کارگران افتادند و تعدادی را زخمی و دستگیر کردند. در دیگر نقاط ایران مانند مریوان و سقز و اصفهان و جنوب و کرمانشاه و غیره وضع کمابیش همین بود. مراسمهای متعددی لغو شدند و روحیه عمومی به برگزاری مراسمها در سالنهای دربسته نبود. در بیشتر موارد درگیری با پلیس و نیروی سرکوب پیش آمد. همه جا تلاش کردند کارگران را متفرق و سرکوب کنند، اما نهایتاً و علیرغم تمام توحش اسلامی سرمایه داران نتوانستند. اعتراض ضد سرمایه داری و تنفر از سرمایه دار و حکومت حامی آن و عطش برابری موج میزد. کارگران ایران در اول مه امسال، کل جامعه و جنبش اعتراضی آزادیخواهان را در ارتفاع بلندتری قرار دادند. اول مه امسال نوید سوسیالیسم کارگران به همه جا مخابره شد.

اول مه امسال مسیر را تا پایان سال ترسیم کرده است. حلقه اصلی و کلیدی اول مه امسال اتحاد کارگری بود. این حقیقت که قدرت طبقه کارگر در تشکل و اتحاد اوست، علیرغم ممنوعیت تشکل و اجتماع و سرکوب ممتد،

در اول مه امسال رخ نشان داد. همه جا در قطعنامه ها حرفها تقریباً مشترک بود، همه جا اعتراض به دستگیری فعالین کارگری و از جمله محمود صالحی مطرح بود، همه جا برای حقوق بیشتر و علیه مصوبه ارتجاعی وزارت کار اعتراض بلند بود، همه جا علیه تبعیض و نابرابری سخن گفته شد، همه جا علیه فاشیسم ضد افغان و هم سرنوشتی طبقاتی بود و انترناسیونالیسم کارگری پرچم بود، همه جا علیه کار کودکان و کار قراردادی فریادها بلند بود، همه جا سخن از حقوق انسانی کارگر و کل جامعه بود. اول مه امسال در قلعه ارتجاع و در محاصره سرنیزه و باتوم و گاز اشک آور و فلفل و چاقوکشان رژیم برگزار شد.

اول مه امسال کارگر به جامعه نشان داد که زلزله بزرگی در راه است. فقر و فاقه و بیحرمتی و بیحقوقی و تبعیض را تنها حول اتحاد با جنبش کارگری و با پرچم آزادی و رهائی جامعه میتوان نابود کرد. اول مه ایران در سال ۸۶ بارقه عروج غولی است که تاکنون پراکنده تلاش و مبارزه کرده است و ظرفیت این را دارد که متشکل و زیر پرچم سوسیالیستی بمیدان بیاید و اکثریت جامعه را حول پرچم خود بسیج کند. اول مه امسال بر اتحاد و همبستگی طبقاتی تاکید کرد. اول مه امسال بر ضرورت اشکال متعدد سازماندهی کارگری و نیروی کل طبقه تاکید کرد. باید به سرعت سنگرهای مختلف طبقه کارگر را تحکیم کرد و سازماندهی و رهبری جامعه را در دستور قرار داد. دوران فقر و فلاکت همگانی باید پایان یابد و اول مه امسال نقطه شروعی برای اینکار بود. دست سازماندهندگان و شرکت کنندگان اول مه درد نکنند.

زنده باد اول مه سرخ ۸۶!

زنده باد اتحاد کارگری!

به: کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری...

از فرمانداری این شهر تقاضای صدور مجوز کرده بود اما به کارگران برای برگزاری راهپیمایی مجوز داده نشد و آنان بناچار برای گرامیداشت اول ماه مه به تجمعی آرام در مقابل اداره روابط کار سندج دست زدند که با حمله ای شدید از سوی نیروهای امنیتی مواجه شدند.

ما در اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار، ضمن قدر دانی از حمایتهای همیشگی شما از کارگران ایران، از شما دوستان و همکاران گرامی انتظار داریم به سرکوب مراسم اول ماه مه در شهر سندج اعتراض نموده و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط همه بازداشت شدگان این مراسم شوید.

رونوشت به: گلوبال یونیون

زنده باد اول ماه مه

زنده باد همبستگی کارگری

اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران

12/2/1386

آدرس ایمیل: k.ekhrajij@mail.com

اول مه کرمانشاه، خواست ۶۰۰۰۰ هزار تومان دستمزد

یک دنیای بهتر

برنامه حزب کمونیست کارگری

را بخوانید و به دوستانتان توصیه کنید!

سرنگون باد جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!